

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi tutkintojen ja muun osaamisen viitekehystä

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi laki tutkintojen ja muun osaamisen viitekehystä. Viitekehyksessä jaoteltaisiin Suomen kansalliseen koulutus- ja tutkintojärjestelmään kuuluvat tutkinnot, oppimäärät ja muut laajat osaamiskokonaisuudet niiden edellyttämän osaamisen perusteella viitekehysten kahdeksalle vaatavuustasolle. Tutkintojen, oppimäärien ja muiden laajojen osaamiskokonaisuuksien sijoittumisesta niiden edellyttämän osaamisen perusteella viitekehysten eri vaatavuustasoille ehdotetaan säädettäväksi valtioneuvoston asetuksella.

Viitekehys mahdollistaa suomalaisen koulutus- ja tutkintojärjestelmän sekä muun

osaamisen kokonaisvaltaisen tarkastelun kuvaamalla tutkintojen, oppimäärien ja muiden laajojen osaamiskokonaisuuksien edellyttämä osaaminen tietoina, taitoina ja pätevyyyksinä yhdenmukaisella, ymmärrettävällä ja vertailukelpoisella tavalla sekä määrittelemällä niiden keskinäiset suhteet. Viitekehys parantaa suomalaisen tutkintojärjestelmän selkeyttä ja toimivuutta, lisää tutkintojen kansallista ja kansainvälistä läpinäkyvyyttä ja vertailtavuutta sekä edistää kansallista ja kansainvälistä liikkuvuutta.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 2013.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.....	1
YLEISPERUSTELUT	3
1 JOHDANTO	3
2 NYKYTILA	3
2.1 Lainsäädäntö ja käytäntö.....	3
Suomalainen tutkintojärjestelmä	3
Perusopetus.....	4
Lukiokoulutus ja ylioppilastutkinto.....	4
Ammatillinen peruskoulutus	5
Ammatillinen lisäkoulutus	5
Ammattikorkeakouluissa suoritettavat tutkinnot.....	6
Yliopistoissa suoritettavat tutkinnot.....	7
Puolustushallinnon ja Rajavartiolaitoksen tutkinnot	8
Rikosseuraamusalan tutkinnot.....	9
Poliisialan tutkinnot.....	9
Pelastusalan ja hätäkeskustoiminnan tutkinnot	10
Tutkintojärjestelmää täydentävät osaamiskokonaisuudet	11
Kelpoisuus- ja pätevyysvaatimuksiin liittyvät osaamiskokonaisuudet.....	11
Osaamisen kehittämiseen ja ammattitaidon parantamiseen tähtäävät osaamiskokonaisuudet.....	11
2.2 Kansainvälinen kehitys sekä ulkomaiden ja EU:n lainsäädäntö	12
Tutkintojen kansainväliset luokitukset	12
ISCED	12
Eurooppalainen tutkintojen viitekehys (EQF).....	13
Kansallinen tutkintojen viitekehys muissa maissa	14
2.3 Nykytilan arviointi	15
3 ESITYKSEN TAVOITTEET JA KESKEISET EHDOTUKSET	16
3.1 Tavoitteet	16
3.2 Toteuttamisvaihtoehdot.....	16
3.3 Keskeiset ehdotukset.....	18
4 ESITYKSEN VAIKUTUKSET	19
4.1 Taloudelliset vaikutukset	19
4.2 Vaikutukset viranomaisten ja koulutuksen järjestäjien toimintaan.....	19
4.3 Yhteiskunnalliset vaikutukset	20
5 ASIAN VALMISTELU	21
5.1 Valmisteluvaiheet ja -aineisto	21
5.2 Lausunnot ja niiden huomioon ottaminen.....	21
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT	23
1 LAKIEHDOTUSTEN PERUSTELUT	23
2 TARKEMMAT SÄÄNNÖKSET JA MÄÄRÄYKSET	24
3 VOIMAANTULO.....	25
LAKIEHDOTUS	26
Laki tutkintojen ja muun osaamisen viitekehuksesta	26
LIITE	28
ASETUSLUONNOS	28
Valtioneuvoston asetus tutkintojen viitekehuksesta	28

YLEISPERUSTELUT

1 Johdanto

Tutkintojen viitekehykset nousivat koulutuspoliittiseen keskusteluun Euroopan unionissa 1990-luvun lopussa. Taustalla oli tarve lisätä koulutusjärjestelmien ja tutkintojen avoimuutta ja läpinäkyvyyttä, edistää aiemmin hankitun osaamisen tunnustamista elinikäisen oppimisen hengessä ja korostaa oppimistulosten merkitystä koulutuksen järjestämisessä.

Lissabonin strategiaa toteutetaan koulutussektorilla Koulutus 2010 - ja Koulutus 2020 -työohjelmilla. Koulutus 2010 -työohjelman täytäntöönpanosta vuosina 2004 ja 2006 hyväksytyissä neuvoston ja komission yhteisissä raporteissa korostetaan tarvetta kehittää eurooppalainen tutkintojen viitekehys.

Bolognan prosessin tavoitteena on eurooppalaisen korkea-asteen koulutusalueen muodostaminen. Tavoitteeseen pyritään muun muassa yhdenmukaistamalla tutkintorakenteet ja kehittämällä laadunhallintaa. Tutkintojen vertailtavuuteen ja tunnustamiseen liittyvät kysymykset ovat olleet Bolognan prosessissa keskeisesti esillä. Yhtenä tutkintojen läpinäkyvyyttä ja vertailtavuutta edistävänä asiana on pidetty korkeakoulututkintojen viitekehyksiä.

Kööpenhaminan prosessin tavoitteena on eurooppalaisen yhteistyön avulla parantaa ammatillisen koulutuksen suorituskykyä, laatua ja vetovoimaa sekä edistää ammatillisessa koulutuksessa olevien ja ammatillisen tutkinnon suorittaneiden liikkuvuutta. Laajemmin Kööpenhaminan prosessin tavoitteena on edistää Euroopan laajuisten työmarkkinoiden kehittymistä ja täydentää eurooppalaisen korkea-asteen koulutuksen aluetta. Tavoitteisiin pyritään muun muassa kehittämällä eurooppalaista tutkintojen viitekehystä vastaavia oppimistuloksiin perustuvia kansallisia tutkintojärjestelmiä ja tutkintojen viitekehyksiä, panemalla täytäntöön ammatillisen koulutuksen opintosuoritusten eurooppalainen

siirtojärjestelmä (ECVET) ja laadunvarmistuksen eurooppalainen viitekehys, edistämällä epävirallisen ja arkioppimisen tunnustamista sekä helpottamalla siirtymistä ja etenemistä ammatillisen koulutuksen, yleissivistävän koulutuksen ja korkeakoulutuksen välillä.

Jyrki Kataisen hallituksen hallitusohjelman mukaan osaamiseen ja luovuuteen perustuva suomalaisen työn kilpailukyky edellyttää toimivaa koulutusjärjestelmää. Tutkintojen osaamisperusteista määrittelyä edistetään sekä aiemmin ja muualla opitun tunnistaminen ja tunnustaminen otetaan osaksi kaikkea koulutusta perusasteelta aikuiskoulutukseen.

Koulutuksen ja tutkimuksen vuosien 2011—2016 kehittämissuunnitelman mukaan koulutuspolitiikka rakentuu elinikäisen oppimisen periaatteelle. Elinikäisen oppimisen politiikkaan kuuluu, että siirtymät asteelta toiselle ovat mahdollisimman joustavat. Elinikäisen oppimisen periaatteen toteuttamiseksi on tärkeää, että tiedot ja taidot saadaan näkyviksi ja eri tavoin hankittu osaaminen tunnistetaan ja tunnustetaan. Tämän vuoksi tavoitteena on edistää tutkintojen osaamisperusteista määrittelyä.

2 Nykytila

2.1 Lainsäädäntö ja käytäntö

Suomalainen tutkintojärjestelmä

Suomen koulutusjärjestelmä on ryhmiteltävissä kolmeen koulutusasteeseen: yleissivistävä perusopetus, toisen asteen koulutus, johon kuuluvat lukiokoulutus ja ammatillinen koulutus, sekä korkea-asteen koulutus, jota annetaan ammattikorkeakouluissa ja yliopistoissa. Yleensä alemman asteen opinnot suorittanut voi opiskella ylemmän asteen koulutuksessa. Kutakin koulutusmuotoa koskevassa lainsäädännössä on säädetty koulutuksen tavoitteista ja tutkinnoista.

Perusopetus

Yhdeksänvuotisesta perusopetuksesta ja oppivelvollisuudesta säädetään perusopetuslaissa (628/1998) ja -asetuksessa (852/1998). Perusopetuslain 25 §:n mukaan jokainen Suomessa vakinaisesti asuva lapsi on oppivelvollinen. Oppivelvollisuus suoritetaan joko perusopetukseen osallistumalla tai hankkimalla muulla tavoin vastaavat tiedot. Vuosiluokilla 1—6 opetus on pääosin luokanopetusta ja vuosiluokilla 7—9 pääosin aineenopetusta.

Opetuksen yleisistä valtakunnallisista tavoitteista ja perusopetukseen käytettävän ajan jakamisesta eri oppiaineiden ja aineryhmiin opetukseen ja oppilaanohjaukseen säädetään perusopetuslaissa tarkoitetun opetuksen valtakunnallisista tavoitteista ja perusopetuksen tuntijaosta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (1435/2001). Opetuksen valtakunnallisia tavoitteita ovat kasvu ihmisyyteen ja yhteiskunnan jäsenyyteen, koulutuksellisen tasa-arvon edistäminen ja elinikäinen oppiminen sekä tarpeelliset tiedot ja taidot. Perusopetuksen tulee antaa perusta laajaan yleissivistykseen sekä aineksia ja virikkeitä maailmankuvan avartumiseen ja syventymiseen.

Opetushallitus päättää perusopetuslain 14 §:n 2 momentin mukaan perusopetuksen eri oppiaineiden ja aihekokonaisuuksien, oppilaanohjauksen ja muun opetuksen tavoitteista ja keskeisistä sisällöistä.

Peruskoulun suorittamisesta ei saa tutkintoa, mutta perusopetuksen koko oppimäärän suorittaneelle annetaan päättötodistus.

Lukiokoulutus ja ylioppilastutkinto

Lukiolaissa (629/1998) ja -asetuksessa (810/1998) säädetään perusopetuksen oppimäärään perustuvasta lukiokoulutuksesta. Lukiokoulutus on yleissivistävää ja valmistaa ylioppilastutkintoon.

Lukiolain 2 §:n mukaan lukiokoulutuksen tavoitteena on tukea opiskelijoiden kasvamista hyväksi, tasapainoisiksi ja sivistyneiksi ihmisiksi ja yhteiskunnan jäseniksi sekä antaa opiskelijoille jatko-opintojen, työelämän, harrastusten sekä persoonallisuuden moni-

puolisen kehittämisen kannalta tarpeellisia tietoja ja taitoja. Lisäksi koulutuksen tulee tukea opiskelijoiden edellytyksiä elinikäiseen oppimiseen ja itsensä kehittämiseen elämänsä aikana.

Lukiokoulutuksen yleisistä valtakunnallisista tavoitteista ja tuntijaosta annetun valtioneuvoston asetuksen (955/2002) 4 §:n mukaan lukiokoulutuksen tulee antaa opiskelijalle jatko-opintojen, kansalaisena toimimisen ja laadukkaan elämän kannalta hyvä yleissivistys. Tietoja ja taitoja syvennetään sekä annetaan laajat yleistiedot ihmisestä, yhteiskunnasta, kulttuureista ja luonnosta. Opiskelijaa harjaannutetaan käyttämään tietoyhteiskuntataitojaan tiedonhankintaan ja viestintään, hallitsemaan mediaosaamisen perustaidot sekä arvioimaan kriittisesti tietoa. Opiskelijalle opetetaan yhteistyötaitoja, jotka mahdollistavat toimimisen itsenäisesti ja ryhmässä. Opetuksen tulee lisäksi harjaannuttaa opiskelijaa monipuolisesti itseilmainsussa ja vuorovaikutustaidoissa ja ilmaisemaan itseään suullisesti ja kirjallisesti molemmilla kotimaisilla kielillä sekä vähintään yhdellä vieraalla kielellä.

Elinikäisen oppimisen ja itsensä kehittämisen osalta opetuksen on kehitettävä opiskelijan opiskelutaitoja ja opiskelijan kykyä arvioida opiskelutaitojaan. Opiskelijaa tuetaan tunnistamaan vahvuutensa ja kehittymistarpeensa oppijana ja käyttämään hänelle soveltuvia opiskelumenetelmiä. Opiskelijaa harjaannutetaan omien valintojen suunnitteluun ja tekemiseen sekä vastuuseen valinnoistaan.

Lukion oppimäärä on lukiolain 7 §:n mukaan laajuudeltaan kolmivuotinen. Lukion koko oppimäärän suorittaneelle opiskelijalle annetaan päättötodistus. Taito- ja taideaineissa voidaan suorittaa lukiodiplomi.

Lukiokoulutuksen päätteeksi suoritetaan valtakunnallinen ylioppilastutkinto. Ylioppilastutkinnon avulla selvitetään, ovatko opiskelijat omaksuneet lukion opetussuunnitelman mukaiset tiedot ja taidot sekä saavuttaneet riittävän kypsyysasteen. Ylioppilastutkinnosta säädetään ylioppilastutkinnon järjestämisestä annetussa laissa (672/1998).

Lukiokoulutus ei anna opiskelijalle ammatillista pätevyyttä. Lukio tuottaa kuitenkin opiskelijalle valmiudet aloittaa opiskelu yliopistossa, ammattikorkeakoulussa ja lukion

oppimäärään perustuvassa ammatillisessa koulutuksessa.

Ammatillinen peruskoulutus

Ammatillisesta koulutuksesta annetun lain (630/1998) 5 §:n mukaan ammatillisen koulutuksen tavoitteena on antaa opiskelijoille ammatitaidon saavuttamiseksi tarpeellisia tietoja ja taitoja sekä valmiuksia itsenäisen ammatin harjoittamiseen. Koulutuksen tavoitteena on lisäksi tukea opiskelijoiden kehitystä hyviksi ja tasapainoisiksi ihmisiksi ja yhteiskunnan jäseniksi sekä antaa jatko-opintojen, harrastusten sekä persoonallisuuden monipuolisen kehittämisen kannalta tarpeellisia tietoja ja taitoja sekä tukea elinikäistä oppimista. Lain 6 §:n mukaan ammatillisessa koulutuksessa tulee ottaa erityisesti huomioon työelämän tarpeet. Koulutusta järjestettäessä tulee olla yhteistyössä elinkeino- ja muun työelämän kanssa.

Ammatillinen peruskoulutus on ammatillisesta koulutuksesta annetun lain 3 §:n 1 momentin mukaan ammatilliseen tutkintoon johtavaa koulutusta. Ammatillisessa peruskoulutuksessa suoritettavat tutkinnot ovat lain 4 §:n 1 momentin mukaan ammatillisia perustutkintoja. Tutkinto sisältää ammatillisia opintoja ja niitä tukevaa työssäoppimista sekä ammatitaidon saavuttamiseksi tarpeellisia ja ammatitaitoa täydentäviä äidinkielen, toisen kotimaisen kielen ja vieraan kielen opintoja, matemaattis-luonnontieteellisiä opintoja, humanistis-yhteiskunnallisia opintoja, liikuntaa ja muita taito- ja taideaineiden opintoja, terveystietoa sekä opinto-ohjausta. Ammatillisesta koulutuksesta annetun lain 12 §:n 1 momentin nojalla opetus- ja kulttuuriministeriö päättää ammatillisista perustutkinnoista ja niiden laajuudesta.

Ammatillisen peruskoulutuksen yleisistä valtakunnallisista tavoitteista sekä yhteisistä opinnoista ja niiden laajuudesta päättää valtioneuvosto. Opetushallitus päättää ammatillisesta koulutuksesta annetun lain 13 §:n 2 momentin mukaan koulutusaloittain ja tutkinnoittain opintojen tavoitteista ja keskeisistä sisällöistä. Tutkintojen rakenteesta ja yhteisistä opinnoista ammatillisessa peruskoulutuksessa annetun valtioneuvoston päätöksen (213/1999) 1 §:n 3 momentin mukaan

amatillisten perustutkintojen perusteet laaditaan siten, että tutkinto tuottaa laaja-alaiset ammatilliset perusvalmiudet alan eri tehtäviin ja erikoistuneemman osaamisen ja työelämän edellyttämän ammatitaidon yhdellä tutkinnon osa-alueella. Tutkintojen perusteissa ammatitaitovaatimukset, keskeiset sisällöt ja opintojen tavoitteet määritellään osaamisena. Tutkinnon perusteissa on määriteltävä myös elinikäisen oppimisen avaintaidot, joilla tarkoitetaan muun muassa oppimis- ja ongelmanratkaisutaitoja, vuorovaikutus- ja yhteistyötaitoja sekä ammattieettistä ja esteettistä osaamista.

Ammatillinen lisäkoulutus

Ammatillisesta aikuiskoulutuksesta annetun lain (631/1998), jäljempänä aikuiskoulutuslaki, 12 §:n 1 momentin mukaan ammatitaidon hankkimistavasta riippumattomina näyttötutkintoina voidaan suorittaa ammatillisia perustutkintoja, ammatitutkintoja ja erikoisammattitutkintoja. Ammatillisessa perustutkinnossa osoitetaan ammatitaidon saavuttamisen edellyttämät tiedot ja taidot. Ammatitutkinnossa osoitetaan alan ammatityöntekijöiltä edellytetty ammatitaito. Erikoisammattitutkinnossa osoitetaan alan vaativimpien työtehtävien hallinta.

Aikuiskoulutuslain 13 §:n 1 momentin mukaan opetus- ja kulttuuriministeriön asetuksella säädetään tutkinnoista, jotka voidaan suorittaa näyttötutkintoina. Koska näyttötutkintojen suorittaminen on ammatitaidon hankkimistavasta riippumatonta, säädöksissä ei määritellä tutkinnon suorittamisen tai valmistavan koulutuksen kestoja eikä laajuuksia.

Aikuiskoulutuslain tarkoituksena on ylläpitää ja kohottaa aikuisväestön ammatillista osaamista, antaa opiskelijoille valmiuksia itsenäisen ammatin harjoittamiseen, kehittää työelämää ja edistää työllisyyttä sekä tukea elinikäistä oppimista. Lain tarkoituksena on lisäksi edistää tutkintojen tai niiden osien suorittamista.

Aikuiskoulutuslain 3 §:n mukaan tutkinnoissa ja koulutuksessa tulee ottaa erityisesti huomioon työelämän tarpeet. Näyttötutkintoja tulee suunnitella ja järjestää yhteistyössä elinkeino- ja muun työelämän kanssa.

Opetushallitus päättää aikuiskoulutuslain 13 §:n 2 momentin mukaan tutkintojen perusteista. Tutkintojen perusteissa määritellään tutkinnossa vaadittava ammattitaito, tutkinnon osat ja mahdollisesti niistä muodostuvat osaamisalat, ammattitaidon osoittamistavat sekä tutkinnon arvioinnin yleiset perusteet. Ammattitutkintojen perusteissa ammattitaitovaatimukset on pyritty määrittelemään sellaisiksi, että henkilö, jolla on alan peruskoulutus tai muulla tavoin hankitut sitä vastaavat tiedot ja taidot sekä täydentäviä ja syventäviä opintoja ja noin kolmen vuoden työkokemus, pystyy suoriutumaan kyseisestä ammattitutkinnosta. Erikoisammattitutkintojen perusteissa ammattitaitovaatimukset on puolestaan määritelty niin, että henkilö, jolla on alan peruskoulutus tai sitä vastaavat tiedot ja taidot sekä noin viiden vuoden työkokemus, suoriutuu tutkinnosta.

Ammattikorkeakouluissa suoritettavat tutkinnot

Ammattikorkeakoululain (351/2003) 18 §:n 1 momentin mukaan ammattikorkeakoulussa voidaan suorittaa ammattikorkeakoulututkintoja ja ylempiä ammattikorkeakoulututkintoja. Ammattikorkeakoulututkinnot ovat korkeakoulututkintoja ja ylemmät ammattikorkeakoulututkinnot ylempiä korkeakoulututkintoja.

Ammattikorkeakouluista annetun valtioneuvoston asetuksen (352/2003) 3 §:n 1 momentin mukaan ammattikorkeakoulututkinnot ovat ammattikorkeakoulun perustutkintoja. Ammattikorkeakoulututkintoon johtaviin opintoihin kuuluu perus- ja ammattiopintoja, vapaasti valittavia opintoja, ammattitaitoa edistävää harjoittelua sekä opinnäytetyö.

Ammattikorkeakoulututkintoon johtavien opintojen yleisenä tavoitteena on valtioneuvoston asetuksen 7 §:n mukaan antaa opiskelijalle laaja-alaiset käytännölliset perustiedot ja -taidot sekä niiden teoreettiset perusteet asianomaisen alan asiantuntijatehtävissä toimimista varten, edellytykset asianomaisen alan kehityksen seuraamiseen ja edistämiseen, valmiudet jatkuvaan koulutukseen, riittävä viestintä- ja kielitaito sekä asianomaisen alan kansainvälisen toiminnan edellyttämät valmiudet.

Perusopintojen tavoitteena on antaa opiskelijalle laaja-alainen yleiskuva asianomaisen tehtäväalueen asemasta ja merkityksestä yhteiskunnassa, työelämässä ja kansainvälisesti, perehdyttää opiskelija asianomaisen tehtäväalueen yleisiin teoreettisiin perusteisiin ja viestintään sekä antaa opiskelijalle sellainen suomen ja ruotsin kielen taito, joka vaaditaan korkeakoulututkintoa edellyttävään virkaan kaksikielisellä virka-alueella ja joka ammatin harjoittamisen ja ammatillisen kehityksen kannalta on tarpeellinen sekä sellainen yhden tai kahden vieraan kielen kirjallinen ja suullinen taito, joka ammatin harjoittamisen ja ammatillisen kehityksen kannalta on tarpeellinen.

Ammattiopintojen tavoitteena on perehdyttää opiskelija asianomaisen ammatillisen tehtäväalueen keskeisiin ongelmakokonaisuuksiin ja sovellutuksiin sekä niiden tieteellisiin tai taiteellisiin perusteisiin siten, että opiskelija valmistuttuaan kykenee itsenäisesti työskentelemään tehtäväalueen asiantuntijatehtävissä ja yrittäjänä sekä osallistumaan työyhteisön kehittämiseen.

Harjoittelun tavoitteena on perehdyttää opiskelija ohjatusti erityisesti ammattiopintojen kannalta keskeisiin käytännön työtehtäviin sekä tietojen ja taitojen soveltamiseen työelämässä. Opinnäytetyön tavoitteena on puolestaan kehittää ja osoittaa opiskelijan valmiuksia soveltaa tietojaan ja taitojaan ammattiopintoihin liittyvässä käytännön asiantuntijatehtävässä.

Ylempään ammattikorkeakoulututkintoon johtaviin opintoihin kuuluu ammattikorkeakouluista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n 2 momentin mukaan syventäviä ammattiopintoja, vapaasti valittavia opintoja ja opinnäytetyö. Ylempään ammattikorkeakoulututkintoon johtavien opintojen yleisiä tavoitteita ovat: 1) antaa opiskelijalle työelämän kehittämisen edellyttämät laajat ja syväälliset tiedot asianomaiselta alalta sekä tarvittavat teoreettiset tiedot asianomaisen alan vaativissa asiantuntija- ja johtamistehtävissä toimintaa varten; 2) antaa opiskelijalle syvälinen kuva asianomaisesta alasta, asemasta työelämässä ja yhteiskunnallisesta merkityksestä sekä valmius asianomaisen alan tutkimustiedon ja ammattikäytännön kehityksen seuraamiseen ja erittelyyn; 3) antaa opiskeli-

jalle valmiudet elinikäiseen oppimiseen ja jatkuvaan oman ammattitaidon kehittämiseen; 4) antaa opiskelijalle työelämässä vaadittava hyvä viestintä- ja kielitaito; sekä 5) antaa opiskelijalle kansainvälisen vuorovaihtuuden ja ammatillisen toiminnan edellyttämät valmiudet.

Syventävien opintojen tavoitteena on antaa opiskelijalle mahdollisuus syventää teorian soveltamista käytäntöön, analyttisiä taitoja, projektin johtamisen sekä tutkimus- ja kehitystyöhön osallistumisen taitoja ja sosiaalisia taitoja. Opinnäytetyön tavoitteena on puolestaan kehittää ja osoittaa kykyä soveltaa tutkimustietoa ja käyttää valittuja menetelmiä työelämän ongelmien erittelyyn ja ratkaisemiseen sekä valmiutta itsenäiseen vaativaan asiantuntijatyöhön.

Yliopistoissa suoritettavat tutkinnot

Yliopistolain (558/2009) 7 §:n 1 momentin mukaan yliopistoissa voidaan suorittaa alempia ja ylempiä korkeakoulututkintoja sekä tieteellisiä, taiteellisia ja ammatillisia jatkotutkintoja. Ylempi korkeakoulututkinto suoritetaan alemman korkeakoulututkinnon tai sitä vastaavan koulutuksen jälkeen. Tieteellinen, taiteellinen ja ammatillinen jatkotutkinto suoritetaan ylempään korkeakoulututkinnon tai sitä tasoltaan vastaavan koulutuksen jälkeen.

Opetus- ja kulttuuriministeriön toimialaan kuuluvissa yliopistoissa suoritettavista tutkinnoista säädetään yliopistojen tutkinnoista annetussa valtioneuvoston asetuksessa (794/2004). Alempaan korkeakoulututkintoon johtava koulutus perustuu tutkimukseen tai taiteelliseen toimintaan sekä alan ammatillisiin käytäntöihin. Alempaan korkeakoulututkintoon johtavan koulutuksen tulee antaa opiskelijalle tutkintoon kuuluvien pää- ja sivuaineiden tai niihin rinnastettavien kokonaisuuksien taikka koulutusohjelmaan kuuluvien opintojen perusteiden tuntemus sekä edellytykset alan kehityksen seuraamiseen, valmiudet tieteelliseen ajatteluun ja tieteellisiin työskentelytapoihin tai taiteellisen työn edellyttämät tiedolliset ja taidolliset valmiudet sekä edellytykset ylempään korkeakoulututkintoon johtavaan koulutukseen ja jatkuvaan oppimiseen, edellytykset soveltaa hankki-

maansa tietoa työelämässä sekä riittävä viestintä- ja kielitaito.

Alempaan korkeakoulututkintoon johtaviin opintoihin voi kuulua perus- ja aineopintoja, kieli- ja viestintäopintoja, monitieteisiä opintokokonaisuuksia, muita opintoja sekä asiantuntijuutta kehittävää harjoittelua. Tutkintoon sisältyy vähintään kuuden ja enintään kymmenen opintopisteen laajuinen opinnäyte.

Ylempään korkeakoulututkintoon johtavan koulutuksen tulee antaa opiskelijalle pääaineen tai siihen rinnastettavan kokonaisuuden hyvä tuntemus ja sivuaineiden perusteiden tuntemus taikka koulutusohjelmaan kuuluvien syventävien opintojen hyvä tuntemus, valmiudet tieteellisen tiedon ja tieteellisten menetelmien soveltamiseen tai edellytyksen itsenäiseen ja vaativaan taiteelliseen työhön, valmiudet toimia työelämässä oman alansa asiantuntijana ja kehittäjänä, valmiudet tieteelliseen tai taiteelliseen jatkokoulutukseen sekä hyvä viestintä- ja kielitaito.

Ylempään korkeakoulututkintoon voi yliopistojen tutkinnoista annetun valtioneuvoston asetuksen 15 §:n 1 momentin mukaan kuulua perus- ja aineopintoja sekä syventäviä opintoja, kieli- ja viestintäopintoja, monitieteisiä opintokokonaisuuksia, muita opintoja sekä asiantuntijuutta syventävää harjoittelua. Tutkintoon sisältyy vähintään 20 ja enintään 40 opintopisteen laajuinen opinnäyte.

Tieteellisen ja taiteellisen jatkokoulutuksen tavoitteena on ensinnäkin, että opiskelija perehtyy syvällisesti omaan tutkimusalaansa ja sen yhteiskunnalliseen merkitykseen sekä saavuttaa valmiudet tutkimusalaansa piirissä itsenäisesti ja kriittisesti soveltaa tieteellisen tutkimuksen menetelmiä ja luoda uutta tieteellistä tietoa. Toiseksi tavoitteena on, että opiskelija perehtyy hyvin oman alansa kehitykseen, perusongelmiin ja tutkimusmenetelmiin. Kolmantena tavoitteena on, että opiskelija saavuttaa sellaisen yleisen tieteen teorian ja tutkimusalaansa liittyvien muiden tieteenalojen tuntemuksen, joka mahdollistaa niiden kehityksen seuraamisen.

Taideteollisella alalla jatkokoulutuksen tavoitteena voi edellä mainittujen tavoitteiden lisäksi olla myös, että opiskelija saavuttaa valmiudet luoda itsenäisesti taiteellisen toteuttamisen menetelmiä tai korkeat taiteelliset vaatimukset täyttäviä tuotteita ja suorittei-

ta. Kuvataidealalla, musiikin alalla sekä teatteri- ja tanssialalla jatkokoulutuksen tavoitteena voi puolestaan olla edellä mainittujen tavoitteiden ohella tai sijasta, että opiskelija saavuttaa valmiudet luoda itsenäisesti taiteellisen toteuttamisen menetelmiä tai korkeat taiteelliset vaatimukset täyttäviä tuotteita tai suoritteita.

Lisensiaatin ja tohtorin tutkinnot ovat yliopistojen tieteellisiä ja taiteellisia jatkotutkintoja. Yliopistojen tutkinnoista annetun valtioneuvoston asetuksen 22 §:n mukaan tohtorin tutkinnon suorittamiseksi jatkokoulutukseen otetun opiskelijan tulee suorittaa jatkokoulutuksen opinnot, osoittaa tutkimusalaan itsenäistä ja kriittistä ajattelua sekä laatia väitöskirja ja puolustaa sitä julkisesti. Kuvataidealalla, musiikin alalla, taideteollisella alalla sekä teatteri- ja tanssialalla jatkokoulutukseen otettu opiskelija voi väitöskirjan laatimisen sijaan antaa yliopiston määräämät julkiset opin- ja taidonnäytteet.

Lisensiaatin tutkinnon voi jatkokoulutukseen otettu opiskelija suorittaa, kun hän on suorittanut yliopiston määräämän osan jatkokoulutukseen kuuluvista opinnoista ja tutkintoon mahdollisesti sisältyvän erikoistumiskoulutuksen (erikoispsykologin, erikoispuhetherapeutin, proviisorin tai erikoissosiaalityöntekijän erikoistumiskoulutuksen taikka terveydenhuollon luonnontieteellisen erikoistumiskoulutuksen). Lisensiaatin tutkintoon kuuluu osana lisensiaatintutkimus, jossa opiskelija osoittaa hyvää perehtyneisyyttä tutkimusalaansa sekä valmiutta itsenäisesti ja kriittisesti soveltaa tieteellisen tutkimuksen menetelmiä. Musiikin alalla sekä teatteri- ja tanssialalla lisensiaatin tutkintoon voi kuulua lisensiaatin tutkimuksen sijasta myös julkiset opin- ja taidonnäytteet.

Puolustushallinnon ja Rajavartiolaitoksen tutkinnot

Sotatieteellisiä tutkintoja ovat Maanpuolustuskorkeakoulusta annetun lain (1121/2008) 6 §:n mukaan sotatieteiden kandidaatin ja maisterin tutkinnot sekä yleisesikuntaupseerin tutkinto ja sotatieteiden tohtorin tutkinto, jotka ovat jatkotutkintoja. Sotatieteiden kandidaatin ja maisterin tutkinnot ovat korkeakoulututkintojen järjestelmästä annetun ase-

tuksen (464/1998) mukaan alempia ja ylempiä korkeakoulututkintoja ja siten rinnastettavissa yliopistoissa suoritettuihin tutkintoihin. Sotatieteellisten tutkintojen tavoitteista ja laajuuksista sekä opintojen rakenteesta ja muista opintojen perusteista säädetään Maanpuolustuskorkeakoulusta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (1124/2008).

Puolustushallinnon alalla järjestetään runsaasti tutkintojärjestelmän ulkopuolista koulutusta. Puolustusvoimien koulutusjärjestelmä muodostuu palkatun henkilöstön ja asevelvollisten koulutusjärjestelmästä. Puolustusvoimilla ja Rajavartiolaitoksella ei ole ammatillisten tutkintojen anto-oikeutta, mikä vuoksi ammatilliset opinnot luokitellaan täydennyskoulutukseksi. Maanpuolustuskorkeakoulussa tällaiseen täydennyskoulutukseen kuuluvat muun muassa esiuupseerikurssi ja ylempään päällystön kurssi sekä erilaiset henkilöstöalan kurssit.

Aliupseerien sotilasammattillisesta koulutuksesta vastaavat puolustushaarakoulut. Sotilasammattilliset opinnot muodostuvat kahdesta opintokokonaisuudesta, perustason opintokokonaisuudesta ja keskitason opintokokonaisuudesta. Perustasolla toimitaan puolustusvoimien työympäristön vaatimusten ja työyhteisön normien sekä ohjeiden edellyttämällä tavalla tehden tavoitteiden saavuttamiseen liittyviä valintoja omien taitojen ja työnantajan kanssa yhdessä asetettujen tavoitteiden mukaisesti. Sotilasammattillinen opintokokonaisuus edustaa keskitasoa. Keskitasolla käytetään itsenäisesti ja laajasti syntynyttä kokemustietoa ja hyödynnetään asiantuntijatietoa omassa työssä sekä muita koulutettaessa ja ohjatessa. Lisäksi toteutetaan itsenäisesti päivittäistä tehtävää kehityskeskusteluissa määrätyn tavoitteen mukaisesti sekä arvioidaan ja dokumentoidaan tavoitteen mukaista toimintaa jatkuvan arvioinnin periaatteiden mukaisesti.

Sotilasammattilliset mestariopinnot edustavat puolestaan mestaritasoa. Mestaritasolla hallitaan oma johtamis- ja kouluttamistapa halutun vaikutuksen aikaansaamiseksi sekä asetetaan joukon suorituskyvyn mukaisia tavoitteita ja ohjataan joukkoa aktiivisesti tavoitteiden suuntaan. Lisäksi suunnitellaan ja arvioidaan työyhteisön toimintaa. Mestaritasolla vastataan ihmisten, asioiden ja voima-

varojen ohjaamisesta, koordinoinnista ja johtamisesta.

Raja- ja merivartiokoulussa voidaan rajavartiolaitoksen hallinnosta annetun lain (577/2005) 25 §:n 1 momentin mukaan antaa Rajavartiolaitoksen virkaan kelpoisuusvaatimukseksi säädettyä koulutusta sekä täydennys- ja erikoiskoulutusta Rajavartiolaitoksen henkilökunnalle ja muille henkilöille. Upseeriensa koulutuksessa Rajavartiolaitos tukeutuu Maanpuolustuskorkeakouluun. Raja- ja merivartiokoulussa voidaan kuitenkin järjestää Maanpuolustuskorkeakoulusta annetussa valtioneuvoston asetuksessa tarkoitettua upseerin koulutusohjelmaan, jatko-opintoihin tai täydennyskoulutukseen kuuluvaa opetusta Rajavartiolaitoksen toimialalla sen mukaan kuin Maanpuolustuskorkeakoulun kanssa asiasta erikseen sovitaan. Rajavartiolaitoksesta annetun valtioneuvoston asetuksen (651/2005) 39 §:n mukaan Raja- ja merivartiokoulussa voidaan antaa rajavartijan perus-, jatko- ja täydennyskoulutusta, opistoupseerin jatko- ja täydennyskoulutusta, upseerin koulutusohjelmaan ja jatkotutkintoon kuuluvaa rajavartioalan opetusta sekä Rajavartiolaitoksessa tarpeellista täydennys- ja erikoiskoulutusta.

Rikosseuraamusalan tutkinnot

Rikosseuraamusalan koulutuskeskuksesta annetun lain (1316/2006) 6 §:n 1 momentin mukaan koulutuskeskus antaa vankeinhoitoalan ammatilliseen tutkintoon johtavaa koulutusta. Rikosseuraamusalan koulutuskeskuksesta annetun valtioneuvoston asetuksen (1448/2006) 6 §:n mukaan Rikosseuraamusalan koulutuskeskuksessa järjestettävä ammatillinen tutkinto on vankeinhoidon perustutkinto. Se antaa ammatillisen koulutuksen vankeinhoitoalan ohjaus- ja valvontatehtäviin (vanginvartijan virka). Pääsyvaatimuksena vankeinhoidon perustutkintoon johtavaan koulutukseen on Rikosseuraamusalan koulutuskeskuksesta annetun lain 9 §:n mukaan toisen asteen tutkinto.

Vankeinhoidon perustutkintoon johtavien opintojen tavoitteena on antaa opiskelijalle käytännölliset perustiedot ja -taidot sekä niiden teoreettiset perusteet vankeinhoidon ohjaus- ja valvontatehtävissä toimimista varten.

Lisäksi tavoitteena on antaa opiskelijalle edellytykset rikosseuraamusalan kehityksen seuraamiseen ja edistämiseen, yleiskuva vankeinhoidon asemasta ja merkityksestä yhteiskunnassa, valmiudet jatkuvaan koulutukseen sekä riittävä viestintä- ja kielitaito.

Ammattikorkeakoulututkintoon johtavan rikosseuraamusalan koulutuksen järjestää Rikosseuraamusalan koulutuskeskuksesta annetun lain 28 §:n 1 momentin mukaan Laurea-ammattikorkeakoulu yhteistyössä koulutuskeskuksen kanssa. Tässä koulutuksessa noudatetaan soveltuvin osin, mitä ammattikorkeakoululaissa ja sen nojalla säädetään.

Poliisialan tutkinnot

Poliisialan tutkintoja ovat poliisin perustutkinto, poliisialipäällystötutkinto ja poliisipäällystötutkinto. Poliisikoulutuksesta annetun lain (68/2005) 1 §:n 2 momentin mukaan poliisiammattikorkeakoulu vastaa poliisin valtakunnallisen koulutuksen järjestämisestä ja tutkimustoiminnasta. Poliisiammattikorkeakoulu vastaa poliisin perus- ja jatkokoulutuksesta sekä järjestää tutkintoihin liittyvää koulutusta, ammatillisia erikoistumisopintoja, laadun kehittämiseen liittyvää koulutusta sekä muuta turvallisuusalan koulutusta.

Poliisin perustutkintokoulutuksen tavoitteena on, että opiskelija ymmärtää poliisin roolin valtio- ja yhteiskuntajärjestyksen sekä yleisen järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitäjänä. Tavoitteena on, että koulutuksen käynyt kykenee suoriutumaan valvonnan, hälytystoiminnan, rikostorjunnan sekä lupahallinnon tehtävälalueilla. Hän tuntee myös ennalta estävän toiminnan merkityksen kaikessa poliisin toiminnassa ja on sisäistänyt poliisitoiminnan päämäärät ja eettiset periaatteet. Koulutuksen suorittaneella tulee lisäksi olla ajan vaatimusten mukainen ammattitaito ja valmiudet kehittää ammattitaitoaan sekä edetä urallaan asiantuntijaksi tai esimieheksi. Koulutuksen tavoitteena on vahvistaa opiskelijan yleisiä työelämävalmiuksia. Poliisin perustutkinto muodostuu perus- ja ammatinopinnoista sekä päättötyöstä.

Poliisin perustutkintokoulutukseen valittavan tulee olla poliisikoulutuksesta annetun

lain 6 §:n 2 momentin mukaan vähintään toisen asteen tutkinnon suorittanut.

Poliisialipäällystötutkinnon yleisenä tavoitteena on, että opiskelija saavuttaa esimiestyön ja johtamisen osaamisalueilta sellaisen taito- ja tietopohjan, jolle esimiehenä toimiminen voi rakentua poliisin päivittäistyön johtamistilanteissa, erilaisissa vuorovaikutustilanteissa ja esimiehenä kehittymisen yhteydessä. Yksittäisten opintomodulien erityistavoitteena on, että opiskelija saavuttaa sellaisen tieto- ja taitopohjan, että se antaa perustan esimiehenä toimimiselle poliisin operatiivisissa tilanteissa kenttäjohtajana, kenttäryhmän johtajana tai tutkintaryhmän johtajana tai näiden varajohtajana. Poliisialipäällystötutkinnon opintoihin kuuluvat pakolliset opinnot, valinnaiset opinnot ja tutkielma.

Poliisialipäällystötutkintokoulutukseen hyväksyttävällä poliisilla pitää olla ennen hakuaikaa alkamista työkokemusta poliisitehtävistä vähintään kaksi vuotta poliisin perustutkinnon suorittamisen jälkeen.

Poliisiammattikorkeakoulussa voi suorittaa myös poliisipäällystötutkinnon, joka on poliisialan ammattikorkeakoulututkinto ja joka kuuluu opetushallinnon alaiseen tutkintojärjestelmään. Tutkinnon ja siihen liittyvän opetuksen osalta noudatetaan poliisikoulutuksesta annetun lain lisäksi soveltuvin osin, mitä ammattikorkeakoululaissa tai sen nojalla säädetään.

Pelastusalan ja hätäkeskustoiminnan tutkinnot

Pelastusalan ja hätäkeskustoiminnan tutkinnoista säädetään Pelastusopistosta annetussa laissa (607/2006) ja Pelastusopistosta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (658/2006). Pelastusopiston tehtävänä on muun muassa antaa pelastustoimen ja hätäkeskustoiminnan ammatillista peruskoulutusta ja pelastustoimen päällystön ammattikorkeakoulututkintoon johtavaa koulutusta.

Pelastusalan ja hätäkeskustoiminnan tutkintoja ovat pelastajatutkinto, alipäällystötutkinto ja hätäkeskuspäivystäjätutkinto. Pelastusalan koulutusta annetaan myös ammattikorkeakoulussa. Pelastustoimen päällystön koulutuksen järjestää Savonia-ammattikorkeakoulu yhteistyössä Pelastusopiston

kanssa. Koulutuksessa noudatetaan soveltuvin osin, mitä ammattikorkeakoululaissa ja sen nojalla säädetään.

Pelastusopisto hyväksyy Pelastusopistosta annetun lain 16 §:n 1 momentin mukaan ammatilliseen tutkintoon johtavaa koulutusta varten opetussuunnitelman, jossa määritellään muun muassa opintojen enimmäisaika ja laajuus opintopisteinä, opetuksen tavoitteet ja ydinsisällöt, opetuksen ja opiskelun yleiset järjestelyt sekä opiskelijoiden arvioinnin perusteet. Ammatilliseen tutkintoon johtavaan koulutukseen sisältyy Pelastusopistosta annetun lain 14 §:n 2 momentin mukaan ammatillisia opintoja ja niitä tukevaa harjoittelua sekä ammattitaidon saavuttamiseksi tarpeellisia ja ammattitaitoa täydentäviä yleisiä opintoja.

Pelastajatutkinnon tavoitteena on, että tutkinnon suorittaneet ovat sisäistäneet pelastustoimen ja terveydenhuollon arvomaailman, pelastajan ammatissa toimimisen edellytykset ja ovat valmiita kehittämään työtään ja omaa ammattitaitoaan muuttuvassa ja kehittyvässä toimintaympäristössä. Tutkinnon suorittaneiden tulee osata suunnitella ja toteuttaa valistusta, neuvontaa ja kansalaisten turvallisuuskoulutusta sekä suorittaa asuinrakennusten ja niihin rinnastettavien kiinteistöjen palotarkastuksia. Lisäksi heidän tulee tietää ja osata pelastustoiminnan perusteet, osata toimia pelastusyksikön jäsenenä onnettomuustilanteissa sekä tuntea pelastusyksikön johtamisen periaatteet. Tutkinnon suorittaneiden tulee hallita ensihoidon perusteet, kyetä toimimaan perustason sairaankuljettajana sekä pelastusyksikön jäsenenä lääkinnällisissä pelastustehtävissä. He tuntevat myös omatoimisen varautumisen ja yleisen väestönsuojelun perusteet ja vapaaehtoisen palokuntatoiminnan perusteet ja ovat valmiita hyvään yhteistoimintaan vapaaehtoisen ja sivutoimimisen henkilöstön sekä muiden sidosryhmien kanssa.

Alipäällystötutkinto on niin sanottu lähiesimiestutkinto. Sen painopistealueet ovat henkilöstöjohtaminen, pelastustoiminnan johtaminen ja onnettomuuksien ehkäisy. Tutkinnon tavoitteena on, että tutkinnon suorittaneet ymmärtävät tavoitteellisen onnettomuuksien ehkäisytyön merkityksen pelastuslaitoksen turvallisuustyössä sekä tietävät ja hallitsevat alipäällystöltä edellytettävät on-

nettomuuksien ehkäisyn erilaiset toimintatavat. Tutkinnon suorittaneilta odotetaan, että he osaavat kannustaa ja motivoida työvuo-ronsa henkilöstöä onnettomuuksien ehkäisyyn ja ovat valmiita kehittämään omaa onnettomuuksien ehkäisyn osaamistaan tulevala työurallaan. Tutkinnon suorittaneiden tulee lisäksi osata suunnitella ja johtaa pelastusyksikön ja pelastusjoukkueen toimintaa onnettomuustilanteessa ja olla valmiita kehittämään omaa osaamistaan pelastustoiminnan johtajana. Heidän tulee edelleen kyetä toimimaan pienen paloaseman päällikkönä (vastuuhenkilönä) sekä pelastuslaitoksen toimintatilan alueen vastuullisissa erityisteh-ävissä.

Hätäkeskuspäivystäjätutkinnon tavoitteena on valmentaa opiskelija hätäilmoitusten kokonaisvaltaiseen käsittelyyn hätäpuhelun vastaanotosta asiakkaiden ohjaamiseen ja neuvontaan. Tavoitteena on, että tutkinnon suorittaneet tuntevat hätäkeskuksen, pelastus-toimen, poliisin sekä sosiaali- ja terveydenhuollon viranomaisten toimintaa velvoittavat ja ohjaavat arvot ja säädökset. Heidän tulee hallita pelastustoimen, poliisin sekä sosiaali- ja terveydenhuoltoviranomaisten tehtävien piirteet ja niihin liittyvät riskinarviot hankit-tujen tapahtumatietojen perusteella sekä osa-ta huomioida viranomaisten työturvallisuuteen ja yhteistoimintatehtäviin liittyvät toimenpiteet. Tutkinnon suorittaneiden tulee edelleen hallita hätäkeskuspäivystäjän työn vaatimien laitteiden käyttö ja työn vaatima teoreettinen ja eettinen tausta sekä työn suorittamiseksi vaadittavat sovellukset. Heidän tulee osata kohdata kriisissä oleva ihminen sekä ymmärtää psyykkisen kriisi- ja jälkihoidon merkitys.

Tutkintojärjestelmää täydentävät osaamisko-konaisuudet

Nykyisessä koulutusjärjestelmässä on tar-jolla osaamiskokonaisuuksia, jotka tuottavat laajaa osaamista, mutta eivät kuulu voimassa olevaan tutkintojärjestelmään. Tällaisina voi-daan pitää muun muassa kelpoisuus- ja päte-vyysvaatimukseen liittyviä ja osaamisen ke-hittämiseen ja ammattitaidon parantamiseen

tähtäviä osaamiskokonaisuuksia sekä eri-tyispätevyyksiin johtavia koulutuksia.

Kelpoisuus- ja pätevyysvaatimukseen liittyvät osaamiskokonaisuudet

Tietyt osaamis- ja opintokokonaisuudet ovat kelpoisuus- ja pätevyysvaatimuksina tie-tyssä ammatissa tai tehtävässä toimimiseen. Tällöin on kyse säännellystä ammatista. Säännellyllä ammatilla tarkoitetaan ammattia tai tehtävää, jonka harjoittamiseen edellyte-tään laissa tai asetuksessa määriteltyä tiettyä koulutusta. Joissakin tilanteissa kelpoisuuden tai pätevyuden voi tuottaa tietty laaja koulu-tuskokonaisuus, joka tuottaa tietyn osaami-sen. Tällöin ei edellytetä tietyn tutkinnon suorittamista. Säänneltyjä ammatteja ovat esimerkiksi opettaja, sosiaalityöntekijä, nos-turinkuljettaja, panostaja ja sukeltaja sekä eräät kirkolliset virat ja sotilasvirat. Amma-tinharjoittamista säännellään laajasti erityi-sesti sosiaali- ja terveydenhuollossa.

Osaamisen kehittämiseen ja ammattitaidon parantamiseen tähtäävät osaamiskokonaisuu-det

Osaamisen kehittämiseen ja ammattitaidon parantamiseen tähtäävät osaamiskokonaisuu-det ovat vakiintuneita, yleisesti tunnettuja ja laajasti suoritettavia osaamiskokonaisuuksia, joiden kautta täydennetään, päivitetään tai laajennetaan jo aiemmin hankittua osaamista. Erityisesti korkeakoulutetuille on eri hallin-nonaloilla täydennyskoulutuskokonaisuuksia, jotka liittyvät työelämässä vaadittavan osaa-misen kehittämiseen.

Ammattikorkeakouluissa voi suorittaa ammatillisia erikoistumisopintoja, jotka ovat ammattikorkeakoulututkintoon pohjautuvia laajoja täydennyskoulutusohjelmia. Yliopis-tojen erikoistumisopinnot ovat tutkintojärjes-telmää täydentäviä, ammatillista kehittymistä edellyttäviä opintoja, joita yliopistot järjestä-vät korkeakoulututkinnon suorittaneille tai muille riittävät opiskelunvalmiudet omaaville.

Koulutuksen ja tutkimuksen kehittämis-suunnitelman 2011—2016 mukaan korkea-koulututkinnon suorittaneiden täydennyskou-lutusmahdollisuuksia parannetaan luomalla tutkintoja täydentäviä korkeakoulujen eri-

koistumiskoulutuksia muun muassa nykyisten erikoistumiskoulutusten ja -opintojen pohjalta. Nämä erikoistumiskoulutukset ovat vähintään 30 opintopisteen laajuisia osamiskokonaisuuksia, joita kehitetään korkeakoulujen opetukseen ja tutkimukseen perustuvan erityisosaamisen ja työelämätarpeen pohjalta. Koulutuksille luodaan yksittäisten koulutusten tunnustamiseen liittyvä laadunvarmistusjärjestelmä. Erikoistumiskoulutuksia voidaan järjestää tutkintoja täydentävinä koulutuksina, esimerkiksi oppisopimustyyppisenä aikuiskoulutuksena tai osana tutkintoa. Tarvittavat säädösmuutokset valmistellaan samassa aikataulussa ammattikorkeakoulu-uudistuksen kanssa.

Ammatillisen peruskoulutuksen yhteydessä opiskelijalle voidaan järjestää ammatilliseen opetukseen läheisesti liittyvää muuta toimintaa, muun muassa erilaisia ammatilliseen koulutukseen valmistavia ja valmentavia koulutuksia. Niitä ovat ammatilliseen peruskoulutukseen ohjaava ja valmistava koulutus (ammattistartti), vammaisten valmentava ja kuntouttava opetus ja ohjaus, maahanmuuttajien ammatilliseen peruskoulutukseen valmistava koulutus sekä kotitalousopetus.

Erilaiset tietokoneen ajokortit ovat vakiintunut ilmiö työelämässä, ja niitä suoritetaan runsaasti. Tietokoneisiin ja tietotyöhön liittyvien ajokorttien tunnettuus kansallisesti ja vertailtavuus kansainvälisesti on hyvä.

Yleiset kielitutkinnot ovat pääasiassa aikuisille suunnattuja kielitaitotutkintoja. Ne ovat kielitaidon hankkimistavasta riippumattomia toiminnallisen kielitaidon osoittamiseksi järjestettyjä tutkintoja. Tutkinnot mittaavat kielen osaamista sellaisissa käytännön tilanteissa, joissa joudutaan puhumaan, kuuntelemaan, kirjoittamaan tai lukemaan jotain vierasta kieltä joko Suomessa tai ulkomailla.

Kansanopistot järjestävät pitkäkestoista koulutusta. Ne parantavat opiskelijoiden työelämäosaamista ja ammatillista pätevyyttä. Kansanopistot laativat itse vapaan sivistystyön koulutusohjelmien tavoitteet ja sisällöt ja luokittelevat koulutuksensa ammatillissivistäväksi omaehtoiseksi aikuiskoulutukseksi. Osa kansanopistoista on suunnannut koulutustaan erityistä tukea tarvitseville opiskelijaryhmille.

Varusmiespalveluksen aikana suoritetaan sotilaan tutkinto. Varusmiespalveluksen aikana on mahdollista suorittaa myös aliupseerikurssi, reserviupseerikurssi sekä johtaja- ja kouluttajakoulutus. Varusmiespalveluksen aikana järjestetään myös erilaisia kursseja, joiden kautta osa varusmiehistä saa muun muassa sotilaskuljettajan, räjäyttäjän tai sukeltajan pätevyyden.

2.2 Kansainvälinen kehitys sekä ulkomaisten ja EU:n lainsäädäntö

Tutkintojen kansainväliset luokitukset

Tutkintojen kansainvälisten luokittelujen tarkoituksena on muun muassa palvella tilastointia, koulutusviranomaisia ja työvälitystä sekä helpottaa ammatillista ja akateemista liikkuvuutta ja tutkintojen tunnustamista. Tutkintojen luokittelujärjestelmät voivat olla koulutustaso-, koulutusaste-, koulutusala-, ammatti- tai esimerkiksi pätevyystasokohtaisia.

ISCED

ISCED (International Standard Classification of Education) on UNESCO:n kansainvälinen koulutusluokitus, joka on kehitetty ensisijassa kansainvälisesti vertailukelpoista koulutustilastointia varten. UNESCO on tehnyt päätöksen edellisestä luokituksista vuonna 1997. ISCED luokittelee koulutuksia sekä tason että alan mukaan.

ISCED:in taso 1 on alemmaa perusastetta, johon Suomessa katsotaan kuuluvan perusopetuksen vuosiluokat 1–6. Taso 2 kuva ylempää perusastetta, johon kuuluvat perusopetuksen vuosiluokat 7–9. Keskiastetta kuvaavalle tasolle 3 sijoittuvat lukio ja ylioppilastutkinnot, ammatilliset perustutkinnot ja ammattitutkinnot. Erikoisammattitutkinnot sijoittuvat tasolle 4. Korkea-asteen koulutusta kuvaava taso 5 on jaettu kahteen alaluokkaan. Luokkaan 5 A (korkeakouluasteen koulutus) kuuluvat ammattikorkeakoulututkinnot sekä alemmat ja ylempät korkeakoulututkinnot. Taso 5 B (alimman korkea-asteen koulutus) viittaa tutkintorakenteesta poistuneisiin ammatillisen opistoasteen tutkintoihin. Taso

6 (tutkijakoulutusaste) käsittää jatkotutkintona suoritettavat lisensiaatin ja tohtorin tutkinnot.

ISCED-luokitus on uudistettu marraskuussa 2011. Uudistuksen tavoitteena on ollut parantaa kansainvälisen luokituksen ja koulutusjärjestelmien vastaavuutta. Samalla luokitusta on uudistettu siten, että sillä on aiempaa paremmin mahdollista kuvata väestön koulutustasoa. Vuoden 2011 uudistus koskee koulutuksen tasoa. Koulutussisältöjä koskeva uudistus on tarkoitus tehdä joko vuonna 2013 tai vuonna 2014.

Uuden ISCED-luokituksen mukaan tasoja on nollasta (esiaste) kahdeksaan (tutkijakoulutusaste). Suurimmat muutokset liittyvät korkea-asteen koulutukseen. Esimerkiksi taso 5A jaetaan kahteen osaan tasoiksi 6 ja 7. Käytännössä tasolla 6 tarkoitetaan alempia korkeakoulututkintoja ja tasolla 7 ylempiä korkeakoulututkintoja.

Tilastokeskus ei ole tehnyt uutta ISCED-luokitusta koskevaa soveltamispäätöstä. Näin ollen tietoja kansallisten koulutusten sijoittelusta osana virallista tilastointia ei vielä ole käytettävissä.

Eurooppalainen tutkintojen viitekehys (EQF)

Eurooppalaisen tutkintojen viitekehysten, EQF, kehittäminen alkoi vuonna 2004, kun jäsenvaltiot, työmarkkinaosapuolet ja muut sidosryhmät halusivat saada käyttöön yhteiset puitteet tutkintojen vertailun helpottamiseksi. Komission ehdotus kahdeksantasoisesta, oppimistuloksiin perustuvasta viitekehyksestä valmistui syyskuussa 2006 (KOM(2006) 479 lopullinen). Euroopan parlamentin ja neuvoston suositus eurooppalaisen tutkintojen viitekehysten perustamisesta elinikäisen oppimisen edistämiseksi (2008/C 111/01) annettiin 23 päivänä huhtikuuta 2008 (ns. EQF-suositus).

EQF on yhteinen eurooppalainen viitejärjestelmä, jonka avulla Euroopan eri maiden kansallisia tutkintojärjestelmiä ja tutkintojen viitekehyyksiä kytetään toisiinsa ja helpotetaan eri maissa suoritettavien tutkintojen vertailua ja ymmärtämistä. Viitekehyksellä on kaksi päätavoitetta: edistää kansalaisten liikkuvuutta maiden välillä ja helpottaa elin-

ikäistä oppimista. EQF:n avulla parannetaan tutkintojen avoimuutta, läpinäkyvyyttä ja vertailukelpoisuutta. Viitekehysten avulla edistetään myös elinikäisen oppimisen tavoitteita sekä lisätään työntekijöiden ja oppijoiden työllistettävyyttä, liikkuvuutta ja yhteiskuntaan integroitumista.

EQF:ssä on kahdeksan vaatavuustasoa, jotka kattavat kaikki tutkinnot perustasosta edistyneeseen tasoon. EQF sisältää siis kaikki yleissivistävän, ammatillisen ja akateemisen koulutuksen tutkintotasot. Lisäksi viitekehukseen sisältyvät perus- ja jatkokoulutuksessa hankitut tutkinnot. Kunkin tason pitäisi periaatteessa olla saavutettavissa erilaisten koulutus- ja uravalintojen kautta.

EQF:n viitetasot perustuvat oppimistuloksiin, jotka kuvataan tietoina, taitoina ja pätevyyttenä. Kukin kahdeksasta tasosta on määritelty kuvailemalla oppimistulokset, jotka olennaisesti liittyvät kyseisen tason tutkintoihin missä tahansa tutkintojärjestelmässä. EQF:ssä keskitytään siihen, mitä tietyn tutkinnon suorittanut henkilö tietää, ymmärtää ja pystyy tekemään oppimisprosessin päätteeksi. Suosituksen mukaan painopisteen siirtäminen oppimistuloksiin mahdollistaa Euroopan koulutusjärjestelmien erojen huomioiden, koska ainoastaan panostuksiin (esimerkiksi opiskelun kesto) perustuva vertailu on vaikeaa.

EQF on yhdenmukainen Bolognan prosessin yhteydessä kehitetyn korkeakoulututkintojen viitekehysten kanssa. EQF:n tasojen 5–8 kuvauksissa viitataan Bolognan prosessin osana sovittuihin korkeakoulutustasojen kuvauksiin. EQF:n tasokuvaukset eroavat kuitenkin sanamuodoltaan Bolognan tasokuvauksista. Tämä johtuu siitä, että elinikäisen oppimisen viitekehystenä EQF käsittää myös ammatillisen koulutuksen ja työympäristöt korkeinta tasoa myöten.

EQF ei korvaa eikä siinä määritellä kansallisia tutkintojärjestelmiä ja/tai tutkintoja. Siinä ei kuvata yksittäisiä tutkintoja tai yksittäisen henkilön pätevyksiä. Yksittäiset tutkinnot tulisi sijoittaa soveltavalle eurooppalaisen tutkintojen viitekehysten tasolle kansallisten tutkintojärjestelmien tai kansallisten viitekehysten kautta.

Eurooppalaisen tutkintojen viitekehysten käyttöönotto on vapaaehtoista, mutta suosi-

tuksena on, että jäsenmaat kuvailevat vuoteen 2010 mennessä vastaavuudet kansallisten tutkintojärjestelmiensä ja EQF:n välillä joko viittaamalla kansallisissa tutkintotasossa EQF:n tasoihin tai kehittämällä tarvittaessa kansallisia tutkintojen viitekehyksiä kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti. Jäsenmaiden on tarkoitus vuoteen 2012 mennessä varmistaa, että jokainen uusi tutkintotodistus, todistus ja Europass-asiakirja sisältää maininnan kyseisen tutkinnon EQF-tasosta.

EQF-suosituksessa suositellaan, että jäsenvaltiot noudattavat osaamiseen perustuvaa lähestymistapaa tutkintojen määrittelyssä ja kuvauksessa sekä edistävät epävirallisen ja arkioppimisen tunnustamista. Tutkintoja ja koulutusta koskevan luottamuksen lisäämiseksi suosituksessa suositellaan, että EQF:n mukaisten kansallisten tutkintojen kuvauksissa jäsenmaat edistävät ja soveltavat suosituksen liitteessä selostettuja koulutuksen laadunvarmistuksen periaatteita. Jäsenmaita kehoitetaan myös nimeämään kansallinen koordinaatiopiste tukemaan ja yhdessä muiden kansallisten viranomaisten kanssa ohjaamaan kansallisen tutkintojärjestelmän ja eurooppalaisen tutkintojen viitekehysten välisiä suhteita.

Kansallinen tutkintojen viitekehys muissa maissa

Kaikki EU-, ETA- ja EU-jäsenyyttä hakevat maat ovat päättäneet laatia tai edelleen kehittää kansallisia tutkintojen viitekehyksiä, joiden tasojen yhteensopivuus EQF:n tasojen kanssa voidaan varmistaa. EU:n jäsenmaat tekevät keskenään tiivistä yhteistyötä. Perusratkaisut vaikuttavat samanlaisilta: valmistellaan yksi viitekehys, joka kattaa koko tutkintojärjestelmän. Joissakin maissa on valmistella koulutustasokohtaisia viitekehyksiä, jotka on myöhemmässä vaiheessa tarkoitus yhdistää yhdeksi viitekehyyksi. Useissa jäsenmaissa harkitaan kahdeksantasoista viitekehystä.

Kaikissa Pohjoismaissa on myös vireillä kansallista tutkintojen viitekehystä koskeva valmistelutyö. Tanska on valmistelutyössä pisimmällä. Tanskan vuonna 2009 hyväksy-

tyssä kansallisessa tutkintojen viitekehyyksessä on kahdeksan tasoa, joille kaikille on kuvattu osaamistulokset kolmen ulottuvuuden kautta (tiedot, taidot/valmiudet ja kompetenssit). Tanskan korkeakoulututkinnot sijoituvat tasolle 5—8, mutta muilta osin tutkintojen sijoittelu on viitteellinen: yleissivistävät tutkinnot tasolle 1—4 ja ammatilliset tutkinnot/koulutukset tasolle 2—5. Tutkintojen sijoittelussa tasolle 6—8 käytetään täydellisen yhdenmukaisuuden periaatetta eli oppimistulosten tulee vastata täysin ko. tason kuvausta (full fit). Muiden tasojen osalta käytössä on niin sanottu best fit -periaate eli tutkinto sijoitetaan sille tasolle, jolle se kokonaisuutena parhaiten sopii. Tanskan viitekehys ei toistaiseksi sisällä epävirallista ja arkioppimista. Niiden osalta viitekehyyksen valmistelutyö jatkuu.

Islannissa opetusministeriö valmistelee yhdessä oppilaitosten, opettajien ja työelämän kanssa viitekehystä, joka kattaisi kaikki tutkinnot sekä virallisessa koulutusjärjestelmässä että sen ulkopuolella (epävirallinen ja arkioppiminen). Viitekehystä on valmisteltu siten, että siinä on seitsemän tasoa. Ensimmäinen taso vastaa EQF:n tasoja 1—2. Tästä eteenpäin kansallisen viitekehyyksen taso vastaa EQF:n tasoa kolme jne. Tasolle 4 on tarkoitus sijoittaa sekä toisen asteen tutkintoja että korkea-asteen tutkintoja. On todennäköistä, että viitekehyyksestä ei säädetä erillislailla.

Norjassa opetusministeriö on vuonna 2008 päättänyt sitoa valmisteilla olevan koko tutkintojärjestelmän kattavan kansallisen viitekehyyksen EQF:ään. Korkeakoulututkintojen viitekehys on vahvistettu maaliskuussa 2009, ja oppimistulosten kuvaukset on tarkoitus ottaa käyttöön kaikissa tutkinnoissa vuoteen 2012 mennessä. Muiden koulutustasojen osalta on valmisteltu erillisiä viitekehyksiä. Yhtenäinen koko tutkintojärjestelmän kattava viitekehys on tarkoitus ottaa käyttöön vuonna 2012. Viitekehyyksessä on seitsemän tasoa. Tasot numeroidaan numeroilla 2—8, jotta ne rinnastuisivat selkeästi EQF:ään. Taso 1 on tarkoitus jättää avoimeksi eikä sitä kuvata. Kansallisessa tutkintojen viitekehyyksessä kolme ylintä tasoa pohjautuvat eurooppalaiseen korkeakoulututkintojen viitekehyykseen ja loput tasot EQF:ään. Tarkoituksena on, et-

tä alkuvaiheessa viitekehys sisältää ainoastaan viralliseen koulutusjärjestelmään kuuluvat tutkinnot. Viitekehysten laajentamista epäviralliseen ja arkioppimiseen selvitetään.

Ruotsissa ehdotus kansalliseksi tutkintojen viitekehyyksi on annettu hallitukselle lokakuussa 2010. Hallituksen vastauksen jälkeen päätetään, säädetäänkö viitekehyyksestä erillislailla. Kansallinen koordinaatiopiste on saanut hallitukselta tehtäväksi yhdistää ehdotettu kansallinen viitekehys julkiseen koulutusjärjestelmään. Ehdotus kansalliseksi viitekehyyksi kytkeytyy EQF:ään. Siinä on kahdeksan tasoa ja osaaminen on jaoteltu tietoihin, valmiuksiin ja kompetensseihin.

Iso-Britanniassa ja Irlannissa tutkintojen viitekehyykset ovat olleet käytössä jo vuosia, minkä vuoksi niiden lähtökohta on ollut eri kuin Pohjoismaissa ja monissa muissa jäsenmaissa valmisteilla olevien EQF:ään perustuvien viitekehysten.

Englannissa on kolme tutkintojen viitekehyyttä: Qualifications and Credit Framework (erityisesti ammatillisia tutkintoja varten), National Qualifications Framework (yleisivistävä ja ammatillinen koulutus) sekä Framework for Higher Education Qualifications (erityisesti korkea-asteen koulutus). Viitekehyykset ovat ensisijaisesti koulutusten ja niiden tuottaman osaamisen vertailua varten, mutta niiden kautta säännellään pitkälti myös tutkintojen myöntämistä. Skotlannin koko koulutusjärjestelmän kattavassa tutkintojen viitekehyyksessä on 12 vaativuustasoa.

Irlannin vuonna 2003 käyttöönotetussa kansallisessa tutkintojen viitekehyyksessä on kymmenen tasoa. Kunkin tason perustana ovat kansallisesti sovitut tiedot, taidot ja kompetensseja koskevat standardit, jotka on kuvattu oppimistuloksina.

Iso-Britannia, Irlanti, Ranska, Tanska, Belgia, Hollanti, Latvia, Portugali, Viro, Liettua, Tšekki, Malta ja Kroatia ovat varmistaneet omien viitekehystensä yhteensopivuuden EQF:n kanssa julkaisemalla eurooppalaisen yhteistyön puitteissa sovittujen kriteereiden mukaisen raportin. Muuta jäsenmaat ovat ilmoittaneet, että ne aikovat esittää yhteensopivuuden varmistavan raportin viimeistään vuoden 2012 aikana.

Kansallisia viitekehyyksiä kehitetään laajasti myös Euroopan ulkopuolisissa maissa.

ETF:n (European Training Foundation) selvityksen mukaan noin 120 maata on joko kehittämässä tai on kehittänyt kansallisen viitekehyyksen. Maat ovat kiinnostuneita yhteistyöstä EU:n kanssa ja haluaisivat linkittää oman viitekehyyksensä EQF:ään. Yhteistyötä Euroopan ulkopuolisten maiden kanssa jatketaan EU-tasolla, mutta tarkoitus on edetä vaiheittain. Euroopan ulkopuolisten maiden viitekehysten kytkeminen EQF:ään ei ole ajankohtaista tällä hetkellä, koska Euroopan unionin sisäinen prosessi on vielä kesken.

2.3 Nykytilan arviointi

Suomen koulutusjärjestelmä muodostuu pääosin opetus- ja kulttuuriministeriön hallinnonalan tutkinnoista ja oppimääristä (jäljempänä tutkinnoista) sekä muutamasta muiden hallinnonalojen tutkinnoista. Koulutusjärjestelmään kuuluvista tutkinnoista sekä niiden tavoitteista ja tuottamasta/edellyttämästä osaamisesta säädetään erikseen kunkin koulutusmuodon lainsäädännössä. Erilliset säädökset aiheuttavat sen, että Suomen koulutus- ja tutkintojärjestelmä ja tutkintojen edellyttämä osaaminen ei hahmotu selkeänä kokonaisuutena. Tämä heikentää tutkintojärjestelmämme kansainvälistä läpinäkyvyyttä ja ymmärrettävyyttä, mutta hankaloittaa myös kansallisesti etenkin muiden hallinnonalojen tutkintojen asemointia suhteessa opetus- ja kulttuuriministeriön hallinnonalan tutkintoihin.

Koulutusjärjestelmäämme kuuluvia tutkintoja sekä niiden tavoitteita ja tuottamaa/edellyttämää osaamista kuvataan säädöksissä, määräyksissä ja niihin perustuvissa opetussuunnitelmissa hyvin eri tavoin eri koulutusmuodoissa ja eri koulutustasoilla. Sääntelyssä on lähdetty kunkin koulutusmuodon tarpeista, ei koulutusjärjestelmän kokonaisuudesta. Sääntelyn kohteena ovat muun muassa koulutuksen tavoitteet, sisällöt, koulutuspituus, järjestämisuodot, opintojen rakenne ja mahdollisesti myös oppiaineet sekä joiltakin osin myös osaamistavoitteet ja oppimistulokset. Yhdenmukaista, koko koulutusjärjestelmän kattavaa tutkintojen ja oppimäärien kuvaustapaa ei ole, mikä hankaloittaa tutkintojen ja oppimäärien ja niiden tuot-

taman osaamisen vertailua ja keskinäisten suhteiden määrittelyä sekä aiemmin hankitun osaamisen tunnistamista ja tunnustamista koulutusmuodosta toiseen siirryttäessä. Suomen koulutusjärjestelmässä tutkintojen keskinäiset suhteet on määritelty lähinnä säätämällä, mihin opintoihin suoritettu tutkinto tai oppimäärä antaa kelpoisuuden.

Yhdenmukaisen ja toimivan tutkintojen kuvaustavan puuttuminen on ongelma myös kansainvälisellä tasolla. Yhteiseurooppalaisena tavoitteena on tutkintojen kuvaaminen osaamisen kautta. Olemassa olevat kansainväliset tutkintojen luokittelujärjestelmät (esimerkiksi ISCED) eivät tähän tarkoitukseen nyky muodossaan sovellu, sillä ne on luotu eri näkökulmasta tiettyä erillistä tarkoitusta varten.

Osaamisperusteisen tutkintojen kuvaustavan avulla halutaan tukea elinikäistä oppimista, parantaa työntekijöiden työllistymistä, lisätä liikkuvuutta ja kaventaa kuilua koulutuksen ja työelämän välillä. Yhtenevät osaamistavoitteita ja oppimistuloksia korostavat kuvaukset parantavat koulutusjärjestelmän läpinäkyvyyttä ja ymmärrettävyyttä ja helpottavat koulutusjärjestelmien ja niihin sisältyvien tutkintojen vertailua. Ne edistävät myös aikaisemmin hankitun osaamisen tunnistamista, etenkin epävirallisen ja arkioppimisen tunnistamista ja tunnustamista. Osaamisen perustuvat kuvaukset pakottavat lisäksi kiinnittämään huomiota koulutuksen tuloksiin ja parantavat näin koulutuksen laatua.

Voimassa olevan tutkintojärjestelmän ulkopuolella on tällä hetkellä useita laajoja osaamiskokonaisuuksia, joita suoritetaan laajasti ja joille jokin toimivaltainen taho on määritellyt osaamistavoitteet. Niiden tuottamaa osaamista ei välttämättä tunnusteta eikä tunnusteta osaksi suoritettavia tutkintoja. Tällaisten laajojen osaamiskokonaisuuksien edellyttämä osaaminen tulisi kuvata niin, että osaamiskokonaisuudet voitaisiin ottaa osaksi tutkintojen ja muun osaamisen viitekehystä. Tämä edistäisi aiemmin hankitun osaamisen tunnistamista ja tunnustamista ja tukisi elinikäistä oppimista.

3 Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

3.1 Tavoitteet

Esityksen tavoitteena on lisätä tutkintojen kansallista ja kansainvälistä läpinäkyvyyttä ja vertailtavuutta säätämällä tutkintojen ja muun osaamisen viitekehystä. Tavoitteena on parantaa tutkintojärjestelmän toimivuutta ja selkeyttä kuvaamalla suomalaiset tutkinnot ja muut osaamiskokonaisuudet yhdenmukaisella, ymmärrettävällä ja vertailukelpoisella tavalla sekä yhtenäistämällä samalla käytettäviä käsitteitä. Esityksen tavoitteena on myös lisätä Suomen tutkintojärjestelmän tunnettuutta ja helpottaa siten kansainvälistä liikkuvuutta Suomesta ulkomaille ja ulkomailta Suomeen.

Esityksen tavoitteena on helpottaa koulutusjärjestelmässä liikkumista määrittelemällä tutkintojen ja muiden osaamiskokonaisuuksien väliset suhteet. Tavoitteena on myös edistää siirtymistä jatko- ja lisäopintoihin ja tehostaa aikaisemmin hankitun osaamisen tunnistamista ja tunnustamista tutkintojärjestelmän sisällä liikuttaessa ja tukea näin elinikäistä oppimista.

Esityksen keskeisenä tavoitteena on kiinnittää nykyistä enemmän huomiota tutkintojen edellyttämään osaamiseen ja auttaa oppilaitoksia ja korkeakouluja niiden kehittäessä opetussuunnitelmiaan sekä koulutus- tai opetusohjelmiaan osaamistavoitteita ja oppimistuloksia korostavaan suuntaan. Selkeät ja ymmärrettävät tutkintojen ja muiden osaamiskokonaisuuksien osaamiskuvaukset parantavat suomalaisen koulutuksen laatua. Tutkinnoille ja muille osaamiskokonaisuuksille asetetut tavoitteet ja niiden saavuttaminen toimivat keskeisenä lähtökohtana myös laadun arvioinnissa.

3.2 Toteuttamisvaihtoehdot

Tutkintojen ja muun osaamisen viitekehys olisi mahdollista toteuttaa kolmella vaihtoehdoisella tavalla: luodaan eurooppalaisesta tutkintojen viitekehystä irrallinen kansallinen viitekehys, laaditaan kansallinen viitekehys eurooppalaisen tutkintojen viitekehysten

pohjalta sitä jossain määrin hyödyntäen tai käytetään eurooppalaista tutkintojen viitekehystä sellaisenaan kansallisen viitekehysten perustana.

Kokonaan uuden kansallisen viitekehysten luomisella irrallaan eurooppalaisesta tutkintojen viitekehystä ei voida katsoa saavutettavan eurooppalaiselle tutkintojen viitekehystelle asetettuja tavoitteita. Eurooppalaisesta tutkintojen viitekehystä irrallinen kansallinen viitekehys vaikeuttaisi merkittävästi suomalaisten tutkintojen sijoittelua eurooppalaiseen tutkintojen viitekehysten. Myös tutkintojen edellyttämän osaamisen kuvaaminen sekä tutkintojen vertaileminen toisiinsa olisi monimutkaista.

Kansallisen tutkintojen viitekehysten laatiminen eurooppalaisen tutkintojen viitekehysten pohjalta sitä jossain määrin hyödyntäen olisi mahdollista toteuttaa vaihtoehtoisilla tavoilla: esimerkiksi luomalla kaksi erillistä viitekehystä tai muuttamalla eurooppalaisen tutkintojen viitekehysten tasoja.

Kaksi erillistä viitekehystä olisi toteutettavissa siten, että muodostettaisiin korkeakoulutukselle ja muulle (ammattilliselle) koulutukselle omat viitekehystensä. Erilliset viitekehystet eivät kuitenkaan antaisi selkeää kuvaa Suomen tutkintojärjestelmän kokonaisuudesta, vaan järjestelmä olisi hajanainen. Kaksi erillistä viitekehystä myös heikentäisi eri viitekehysten sijoitettujen tutkintojen ja niiden edellyttämän osaamisen vertailtavuutta.

Vaihtoehtoisesti eurooppalaisen tutkintojen viitekehysten kahdeksan tasoa voitaisiin jakaa alatasoihin eri tavoin. Alatasoihin jakaminen olisi mahdollista toteuttaa esimerkiksi siten, että eri tasoilla akateemisesti suuntautuneet ja ammattillisesti suuntautuneet tutkinnot ja niiden edellyttämä osaaminen kuvattaisiin eri tavoin. Näin ollen esimerkiksi tasolla 5 a kuvattaisiin akateemisesti suuntautuneet tutkinnot ja tasolla 5 b ammattillisesti suuntautuneet tutkinnot. Lisäksi olisi mahdollista jakaa taso 8 alatasoihin siten, että tasolla 8 a kuvattaisiin lisensiaatin tutkinnon edellyttämä osaaminen ja tasolla 8 b tohtorin tutkinnon edellyttämä osaaminen. Viitekehysten eri tasojen jakaminen alatasoihin tekisi viitekehystä hajanaisen ja monimutkaisen. Alatasojen käyttö vaikeuttaisi myös

kansallisen tutkintojen viitekehysten tasojen vertailua eurooppalaisen tutkintojen viitekehysten tasoihin.

Eurooppalaisen tutkintojen viitekehysten käyttäminen sellaisenaan kansallisen tutkintojen ja muun osaamisen viitekehysten perustana on mahdollinen vaihtoehto, koska suomalainen koulutusjärjestelmä asettuu helposti EQF:n kahdeksantasoiseen luokitteluun. Eurooppalaisen viitekehysten käyttäminen sellaisenaan olisi selkeää, ja se mahdollistaisi tutkintojen vertailtavuuden edellä selostetuista vaihtoehtoisista tavoista parhaiten. Se vahvistaisi kansallisen viitekehysten kansainvälistä läpinäkyvyyttä ja helpottaisi suomalaisten tutkintojen sijoittelua eurooppalaiseen tutkintojen viitekehysten. Näin ollen parhaaksi vaihtoehdoksi rakentaa kansallinen tutkintojen viitekehys voidaan arvioida se, että käytetään eurooppalaista tutkintojen viitekehystä sellaisenaan, mutta täsmennetään siihen sisältyviä eri tasojen osaamiskuvauksia kansallisista lähtökohdista käsin. Tutkinnot sijoitettaisiin viitekehysten tasolle, johon ne kokonaisuutena parhaiten sopivat.

Tutkintojen ja muun osaamisen viitekehys ja sen toimeenpanoon liittyvät tavoitteet ovat niin tärkeitä, että viitekehystelle tulisi varmistaa vankka pohja ja hyvä näkyvyys. Lain tai asetuksen tasoinen sääntely korostaisi viitekehysten merkitystä ja kansallista kattavuutta, vahvistaisi viitekehysten kansainvälistä näkyvyyttä ja uskottavuutta sekä osoittaisi sitoutumista. Voimassa olevassa lainsäädännössä ei ole valtuutta säätää kansallisesta viitekehystä. Näin ollen viitekehystä säätäminen edellyttää lakitasoista säädöstä. Säätäminen olisi toteutettavissa joko siten, että lisätään sekä opetus- ja kulttuuriministeriön hallinnonalan että muiden hallinnonalojen tutkintoja ja koulutusta koskeviin lakeihin valtuutussäännös taikka siten, että viitekehystä säädetään erillisellä lailla. Erillisen lain antamista on pidettävä valtuutussäännösten lisäämistä voimassa olevaan lainsäädäntöön parempana vaihtoehtona, koska siten suomalaista koulutus- ja tutkintojärjestelmää sekä sen tuottamaa osaamista on mahdollista tarkastella kokonaisvaltaisesti. Lisäksi erillisen lain antamista puoltaa se, et-

tä eri hallinnonalojen tutkinnoista ei ole aiemmin säädetty kootusti missään.

3.3 Keskeiset ehdotukset

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi laki tutkintojen ja muun osaamisen viitekehystä. Tutkintojen ja muun osaamisen viitekehys on kokonaisuus, joka mahdollistaa koulutus- ja tutkintojärjestelmän sekä muiden laajojen osaamiskokonaisuuksien kokonaisvaltaisen tarkastelun sekä opetus- ja kulttuuriministeriön hallinnonalalla että muilla hallinnonaloilla. Viitekehysten avulla voidaan tarkastella, miten muiden hallinnonalojen koulutus vertautuu opetus- ja kulttuuriministeriön hallinnonalan koulutukseen tai miten muiden hallinnonalojen alaisessa koulutuksessa suoritettuja opintoja voidaan tunnustaa opetus- ja kulttuuriministeriön hallinnonalan koulutuksessa ja päinvastoin. Viitekehystä säätäminen vahvistaa myös Suomen tutkinto- ja koulutusjärjestelmän kansainvälistä läpinäkyvyyttä.

Laissa ehdotetaan säädettäväksi, että tutkintojen ja muun osaamisen kansainvälisen ja kansallisen vertailtavuuden helpottamiseksi Suomen kansalliseen koulutus- ja tutkintojärjestelmään kuuluvien tutkintojen ja oppimäärien sekä muiden laajojen osaamiskokonaisuuksien keskinäiset suhteet määritellään jaottelemalla ne niiden edellyttämän osaamisen perusteella kahdeksaan vaatavuustasoon. Vaativuustasojen kuvauksista sekä tutkintojen, oppimäärien ja muiden osaamiskokonaisuuksien sijoittumisesta eri vaatavuustasolle ehdotetaan säädettäväksi valtioneuvoston asetuksella.

Viitekehukseen on ehdotettavan lain nojalla annettavassa valtioneuvoston asetuksessa tarkoitus sijoittaa ensi vaiheessa ainoastaan opetushallinnon ja muiden hallinnonalojen lainsäädännössä määritellyt tutkinnot ja oppimäärät. Viitekehukseen ei sijoiteta tutkintojärjestelmästä poistuneita tutkintoja ja oppimääriä, koska niiden osaamistavoitteet perustuvat pääsääntöisesti oppimistulosten sijaan koulutuspituuksiin ja oppiaineisiin. Viitekehukseen ei sijoiteta myöskään ulkomaiseen tutkintojärjestelmään kuuluvia tai kansainvälisten organisaatioiden järjestämiä tut-

kintoja, vaikka niitä olisi mahdollista suorittaa myös suomalaisissa oppilaitoksissa.

Viitekehukseen ei ole tarkoitus sijoittaa täydennyskoulutusta tai muuta tutkintoon johtamatonta koulutusta eikä menettelyjä ja vaatimuksia, joilla viranomaiset myöntävät oikeuksia harjoittaa ammattia tai suorittaa tiettyjä työtehtäviä. Viitekehukseen ei ole ensi vaiheessa tarkoitus sijoittaa tutkintojärjestelmän ulkopuolella olevia tutkintoja laajentavia tai syventäviä osaamiskokonaisuuksia, esimerkiksi korkeakoulutettujen erityispätevyyksiä, kelpoisuus- ja pätevyysvaatimuksiin liittyviä osaamiskokonaisuuksia taikka osaamisen kehittämiseen ja ammattitaidon parantamiseen tähtääviä osaamiskokonaisuuksia. Ehdotettavan lain nojalla on kuitenkin tarkoitus jatkossa laajentaa tutkintojen viitekehystä laajemmaksi osaamisen viitekehyyksi. Tämä ehdotetaan tuotavan esiin jo nyt ehdotettavan lain nimessä. Aiemmin hankittu osaaminen pyrittäisiin ensisijaisesti sisällyttämään kansallisessa tutkintojärjestelmässä ja kansallisessa viitekehyyksessä oleviin tutkintoihin vallitsevan nykykäytännön mukaisesti.

Tutkintojen ja muun osaamisen viitekehyyksessä kuvattaisiin suomalaisten tutkintojen ja osaamiskokonaisuuksien edellyttämä osaaminen eurooppalaisessa yhteistyössä sovituin kriteerein tietoina, taitoina ja pätevyysnä tavoitteena kiinnittää nykyistä enemmän huomiota niiden edellyttämään osaamiseen. Vaikka tutkinnoissa ja osaamiskokonaisuuksissa voi olla elementtejä useilta viitekehyyksen vaatavuustasoilta, ne sijoitettaisiin viitekehyyksen tutkinnon tai osaamiskokonaisuuden edellyttämän osaamisen perusteella sille tasolle, johon ne kokonaisuutena parhaiten sopivat (ns. best fit -periaate). Samalle tasolle sijoittuvissa tutkinnoissa tai osaamiskokonaisuuksissa voivat painottua osaamisen eri ulottuvuudet. Koulutus- ja tutkintojärjestelmän selkeyden varmistamiseksi tietyn tutkintotyypin kaikki tutkinnot sijoitettaisiin pääsääntöisesti samalle viitekehyyksen tasolle. Tutkinnon osia ei sijoitettaisi viitekehyyksen erikseen, vaan ne sijoituisivat sille tasolle, jolle tutkinto itsessäänkin sijoittuu.

Tutkintojen ja muun osaamisen viitekehys sekä sen tasot eivät kuvaa yksittäisen henkilön osaamisen tasoa tai pätevyyttä eikä tut-

kinnon tai osaamiskokonaisuuden sisältöä tai laatua vaan niiden osaamistavoitteisiin kytkeytyvää tasoa.

Viitekehys ei edellytä omaa erillistä laadunvarmistusjärjestelmäänsä. Eurooppalaista tutkintojen viitekehystä koskevassa suosituksessa esitetyt laadunvarmistuksen periaatteet on tarkoitettu ottava huomioon osana kunkin koulutussektorin olemassa olevia laadunvarmistusmenettelyjä ja niiden kehittämistä.

Opetus- ja kulttuuriministeriö vastaisi viitekehysten kehittämisestä ja siihen liittyvien säädösmuutosten valmistelusta sekä muiden ministeriöiden ja sidosryhmien kuulemisesta säädösten valmisteluvaiheessa. Viitekehysten päivitys- ja kehittämistarpeiden kartoittaminen yhteistyössä sidosryhmien kanssa on tarkoitus yhdistää olemassa oleviin sidosryhmäyhteistyön muotoihin ja tutkintorakente-esitysten valmisteluun. Kartoituksessa hyödynnetään koulutustoimikuntajärjestelmää ja sen osaamista.

Opetus- ja kulttuuriministeriö on nimennyt Opetushallituksen Suomen kansalliseksi koordinaatiopisteeksi tukemaan ja ohjaamaan yhdessä muiden kansallisten viranomaisten kanssa kansallisen tutkintojärjestelmän ja eurooppalaisen tutkintojen viitekehysten välisiä suhteita. Opetushallituksen tehtävänä on osallistua tutkintojen kansallisen viitekehysten kehittämiseen ja eurooppalaisen tutkintojen viitekehysten toimeenpanoon, tiedottaa sidosryhmille ja kansalaisille viitekehuksesta ja tutkintojen sijoittumisesta viitekehukseen sekä ohjata ja neuvoa eri sidosryhmiä viitekehysten soveltamisessa.

4 Esityksen vaikutukset

4.1 Taloudelliset vaikutukset

Esityksellä ei ole merkittäviä taloudellisia vaikutuksia. Keskeisimmät toimijat ovat opetus- ja kulttuuriministeriö ja Opetushallitus, jotka sopivat tutkintojen ja muun osaamisen viitekehysten käyttöönottoon liittyvistä tarvittavista toimenpiteistä ja määrärahoista tulossopimuksen yhteydessä. Lähtökohtana on, että esityksen ehdotukset toteutetaan olemassa olevien määrärahojen puitteissa ja että esimerkiksi tiedotuksessa hyödynnetään ko-

missiolta eurooppalaisen tutkintojen viitekehysten toimeenpanon tueksi haettavana olevaa rahoitusta. Viitekehys voi tarkoitettulla tavalla toimiessaan vähentää esimerkiksi henkilöstöhallinnon ja -arvioinnin kustannuksia koko kansantalouden tasolla.

4.2 Vaikutukset viranomaisten ja koulutuksen järjestäjien toimintaan

Tutkintojen ja muun osaamisen kansallinen viitekehys ei lisää merkittävästi hallinnollista työtä opetus- ja kulttuuriministeriössä tai muissa ministeriöissä. Hallinnollinen työ lisääntyy hetkellisesti lähinnä silloin, kun viitekehystä on tarpeen päivittää tai muulla tavoin kehittää. Kansallinen viitekehys lisää hallinnollista työtä – erityisesti kansalliseen viitekehykseen liittyvää viranomaistiedottamista, ohjausta ja neuvontaa sekä kansainvälistä yhteistyötä ja viranomaistiedottamista – Opetushallituksessa, joka on nimetty Suomen kansalliseksi koordinaatiopisteeksi. Opetus- ja kulttuuriministeriön ja Opetushallituksen välisessä tulossopimuksessa on sovittu, että Opetushallitus tukee EQF:n ja kansallisen viitekehysten toimeenpanoa laatimalla ohjaus- ja tiedotussuunnitelman sekä laatimalla Internet-sivut, joilla on tietoa eurooppalaisesta ja kansallisesta viitekehuksesta suomeksi, ruotsiksi ja englanniksi. Lisäksi tutkinnon perusteisiin ja kansainvälisiin liitteisiin tehdään EQF:n ja kansallisen viitekehysten edellyttämät muutokset vuonna 2013.

Koulutuksen järjestäjien ja korkeakoulujen hallinnollisen työn määrään kansallisella viitekehyksellä ei ole merkittäviä vaikutuksia. Hallinnollinen työ lisääntyy vähäisessä määrin, kun vuonna 2013 jokaiseen uuteen tutkintotodistukseen, todistukseen ja Europass-asiakirjaan (tutkintotodistusten kansainväliseen käyttöön tarkoitetut liitteet) tulee sisällyttää todistuksissa nyt olevien tietojen lisäksi maininta suoritettujen tutkintojen tai muiden osaamiskokonaisuuksien EQF-tasosta. Todistusmerkintöjen muuttuminen edellyttää myös tietojärjestelmien kehittämistä. Tutkintojen ja muun osaamisen kansallisen viitekehysten toimeenpano edellyttää mittavaa tiedottamista ja eri osapuolten kouluttamista. Erityisesti on huolehdittava koulutustoimi-

kuntajärjestelmässä toimivien kouluttamisesta, koska koulutustoimikuntajärjestelmän on tarkoitus kartoittaa tutkintojärjestelmän ja sitä kautta myös viitekehyksen päivitys- ja kehittämistarpeita. Lisäksi on huolehdittava viitekehukseen sisältyviin tutkintoihin ja muihin osaamiskokonaisuuksiin johtavaa tai valmistavaa koulutusta tarjoavien kuntien, ammatillisen perus- ja lisäkoulutuksen järjestäjien, korkeakoulujen ja muiden hallinnonalojen koulutusta järjestävien oppilaitosten henkilöstön kouluttamisesta.

Suomessa on jo pitkään ollut vallalla kehityssuunta, jossa osaamistavoitteet ja oppimistulokset on otettu yhdeksi koulutuksen järjestämisen lähtökohdaksi. Tutkintojen ja muun osaamisen viitekehys vahvistaa tätä kehityssuuntaa. Toisen asteen ammatillisten tutkintojen perusteet ovat 1990-luvulta alkaen rakentuneet työelämän ammattitaitovaatimusten pohjalta, ja tutkintojen perusteita ja koulutuksen järjestäjän opetussuunnitelmia on kehitetty jatkuvasti entistä vahvemmin osaamista painottaviksi. Myös korkeakoulututkintoja ja muiden hallinnonalojen tutkintoja on kehitetty 2000-luvulla osaamistavoitteita korostavaan suuntaan.

4.3 Yhteiskunnalliset vaikutukset

Määrittelemällä Suomen tutkintojärjestelmään kuuluvien eri hallinnonalojen tutkintojen ja oppimäärien sekä muiden osaamiskokonaisuuksien keskinäiset suhteet viitekehys parantaa suomalaisen tutkintojärjestelmän toimivuutta, selkeyttä ja ymmärrettävyyttä sekä helpottaa koulutusjärjestelmän sisällä liikkumista. Tutkintojen ja muun osaamisen selkeällä asemoinnilla on myös työelämän kannalta suuri merkitys esimerkiksi vertailtessa työnhakijoiden osaamista ja pätevyyttä.

Viitekehys tukee myös koulutusjärjestelmän kehittämistä ja koulutuksen laadun parantamista. Viitekehyksen avulla voidaan tunnistaa koulutusjärjestelmän vahvuudet ja kehittää niitä, mutta myös korjata järjestelmässä olevia puutteita. Viitekehys on perusta, jota voidaan soveltuvin osin hyödyntää tutkintojen suunnittelussa sekä tutkintojen perusteiden, opetussuunnitelmien perusteiden ja opetussuunnitelmien valmistelussa. Vaati-

vuustasojen kuvaukset auttavat myös selkiyttämään erilaisia tutkintoja tai pätevyyskiä tuottavien koulutusten tällä hetkellä kirjavia osaamistavoitteita ja vaativuustasoja. Viitekehyksen avulla huomio kiinnittyy sekä koulutuksen suunnittelussa että opiskelijan tai tutkinnon suorittajan osaamisen arvioinnissa osaamiseen ja oppimistuloksiin. Osaamistavoitteiden korostaminen auttaa kehittämään koulutusta niin, että oppimistulokset paranevat. Osaamistavoitteiden kuvaaminen yhtenevällä tavalla eri tutkintotasoilla auttaa koulutuksen järjestäjiä kehittämään aiemmin opitun tunnistamista ja tunnustamista tutkintojärjestelmän sisällä. Viitekehystä voidaan käyttää myös siihen kuulumattomien osaamiskokonaisuuksien tason määrittelyn tukena, mikä helpottaa epävirallisen ja arkioppimisen tunnustamista.

Tutkintojen ja muun osaamisen viitekehystä säätäminen ei muuta olemassa olevien tutkintojen sisältöjä eikä se johda viitekehyksen samalle tasolle sijoittuvien tutkintojen (esimerkiksi ammattikorkeakoulututkintojen ja alempien korkeakoulututkintojen) sisällölliseen samankaltaistamiseen. Viitekehys ei myöskään muuta eri tutkintojen tuottamia jatkokoulutuskelpoisuuksia eikä säädöksillä määriteltyjä virkakelpoisuuksia.

Tutkintojen ja muun osaamisen viitekehys lisää paitsi tutkintojen kansallista läpinäkyvyyttä ja vertailtavuutta myös tutkintojen kansainvälistä läpinäkyvyyttä ja vertailtavuutta. Tämä helpottaa kansainvälistä liikkuvuutta Suomesta ulkomaille ja ulkomailta Suomeen. Jokaiseen uuteen tutkintotodistukseen, todistukseen ja Europass-asiakirjaan (tutkintotodistusten kansainväliseen käyttöön tarkoitettut liitteet) tulee sisällyttää todistuksessa nyt olevien tietojen lisäksi maininta suoritettujen tutkintojen tai muun osaamiskokonaisuuden EQF-tasosta. Todistusmerkinnät tekevät tutkinnon tuottaman osaamisen tason näkyväksi. Työnhakijoiden on viitekehyksen ja todistusmerkinnän avulla helpompi kuvaila pätevyytensä tasoa muiden maiden työntantajille, ja työntantajien on sen avulla helpompi tulkita työnhakijoiden tutkintoja. Viitekehys tukee myös ulkomailta suoritettujen opintojen tunnustamista osaksi suomalaisia tutkintoja.

5 Asian valmistelu

5.1 Valmisteluvaiheet ja -aineisto

Opetus- ja kulttuuriministeriö asetti 21 päivänä elokuuta 2008 työryhmän, jonka tehtävänä oli tehdä ehdotus kansallisesta viitekehystä ja kuvata sen tasot osaamisena sekä kuvata periaatteet, joiden mukaisesti tutkimus tulisi sijoittaa kansallisen viitekehysten ja eurooppalaisen tutkimusten viitekehysten tasoille ja tehdä ehdotus tutkimusten sijoittelusta viitekehyksiin. Lisäksi työryhmän tuli tehdä ehdotus siitä, miten kansallista viitekehystä ylläpidetään, päivitetään ja kehitetään sekä kuvata, miten laadunvarmistus on järjestetty, sekä tehdä ehdotus siitä, voidaanko kansallista viitekehystä laajentaa tutkimusten viitekehystä osaamisen viitekehysten suuntaan.

Työryhmä esitti 11 päivänä kesäkuuta 2009 luovutetussa muistiossaan (Tutkimusten ja muun osaamisen kansallinen viitekehys, Opetusministeriön työryhmämuistioita ja selvityksiä 2009:24), että tutkimusten ja osaamisen kansallinen viitekehys rakentuisi EQF:n pohjalta niin, että viitekehyksessä on kahdeksan tasoa. Tutkimukset sijoitettaisiin kansalliseen viitekehykseen tutkimuksen edellyttämän osaamisen perusteella siten, että vaikka tutkimuksessa on elementtejä usealta viitekehysten vaativuustasolta, tutkimus sijoitetaan sille tasolle, johon se kokonaisuutena parhaiten sopii. Työryhmä esitti, että viitekehystä säädettäisiin lailla, johon kerättäisiin tutkimusten ja oppimäärien kokonaisuus sellaisena, kuin siitä on säädetty eri säädöksissä. Lakiin koottaisiin myös korkeakoulutettujen erityispätevyudet. Lisäksi laissa säädettäisiin valtuudesta kuvata vaativuustasot sekä sijoittaa tutkimukset, oppimäärät ja korkeakoulutettujen erityispätevyudet eri vaativuustasolle valtioneuvoston asetuksella. Suomalaiset tutkimukset sijoitettaisiin eurooppalaiseen tutkimusten viitekehykseen kansallisen viitekehysten kautta niin, että kansallisen viitekehysten tasot vastaisivat vastaavannumeroista EQF-tasoa. Työryhmän muistio sisälsi ehdotuksen tutkimusten sijoittelusta viitekehykseen.

Opetus- ja kulttuuriministeriö pyysi työryhmämuistiosta lausunnot keskeisiltä työn-

antaja- ja työntekijäjärjestöiltä, muilta ministeriöiltä, koulutustoimikunnilta, eri koulutussektorien toimijoita edustavilta järjestöiltä ja muilta tahoilta, arviointineuvostoilta ja korkeakouluilta. Lausuntoja annettiin yhteensä 86. Lausunnonantajat pitivät työryhmän pohjaehdotusta hyvänä lähtökohtana tutkimusten ja muun osaamisen kuvaamiselle ja koulutuksen kehittämiselle osaamista korostavaan suuntaan. Lausunnoissa tutkimusten ja muun osaamisen kansallisen viitekehysten laatimista pidettiin perusteltuna ja viitekehystä tarpeellisena. Tutkimusten sijoittelua pidettiin pääosin onnistuneena, mutta joidenkin tutkimustyyppien osalta sijoittelussa nähtiin myös ongelmia. Muutama lausunnon antaja piti tärkeänä, että jatkovalmistelussa varmistetaan uuden lainsäädännön tarpeellisuus ja tarkoituksenmukaisuus ja esitti näkemyksensä, ettei viitekehys edellytä lakitasoista säätämistä. Kaikki lausunnonantajat pitivät tärkeänä, että viitekehystä laajennetaan osaamisen viitekehysten suuntaan, joskin osa lausunnonantajista katsoi, että laajentamisessa on edettävä harkiten.

Esitys on valmisteltu työryhmämuistion ja siitä saatujen lausuntojen pohjalta virkatyönä opetus- ja kulttuuriministeriössä. Valmistelutyössä on ollut mukana myös kansallista viitekehystä pohtinut työryhmä. Esitys vastaa pääasiallisesti sisällöltään valtioneuvoston 1 päivänä lokakuuta 2010 eduskunnalle antamaa esitystä (HE 165/2010 vp.), jota eduskunta ei ennen vaalikauden päättymistä ehtinyt käsitellä.

5.2 Lausunnot ja niiden huomioon ottaminen

Ennen viime vaalikauden päättymistä eduskunnalle toimitetusta esitysluonnoksesta pyydettiin lausunnot ministeriöiltä, Opetushallitukselta, kirkkohallitukselta, arviointineuvostoilta, keskeisiltä työnantaja- ja työntekijäjärjestöiltä, korkeakouluilta, koulutustoimikunnilta ja eri koulutussektorien toimijoita edustavilta järjestöiltä vastaavassa laajuudessa kuin työryhmämuistiosta. Koska tämä esitysluonnos vastaa pääasiallisesti sisällöllisesti edellä mainittua esitysluonnosta,

ei tästä esitysluonnoksesta ole erikseen pyydetty lausuntoja.

Kaikissa lausunnoissa esitystä pidettiin yleisesti kannatettavana ja tärkeänä. Esityksen nähtiin selkiyttävän suomalaista tutkintokenttää sekä helpottavan koulutusjärjestelmässä liikkumista, tutkintojen kansallista ja kansainvälistä vertailtavuutta ja työvoiman rekrytointia muista jäsenmaista. Joissakin lausunnoissa otettiin kantaa myös lainsäädäntöratkaisuun, ja sitä pidettiin kannatettavana viitekehyksen merkityksen ja kansainvälisen vertailtavuuden ja uskottavuuden vuoksi. Lausunnoissa pidettiin EQF:n pohjalle rakentuvaa viitekehystä ja sen kahdeksaa tasoa perusteltuna.

Suurin osa lausunnoissa esitetyistä kehitysehdotuksista kohdistui esityksen liitteenä olevaan asetusluonnokseen ja erityisesti tiettyjen tutkintojen tutkintotyyppistä poikkeavaan sijoitteluun, jota erityisesti useat ammattikorkeakoulut eivät pitäneet perusteltuna ja tutkintojärjestelmää selkiyttävänä ratkaisuna. Monissa lausunnoissa esitettiin myös

viitekehyksen vaativuustasojen kuvauksia koskevia kehitysehdotuksia, jotka on tarkoitettu ottaa mahdollisuuksien mukaan huomioon asetuksen valmistelun yhteydessä.

Lausunnoissa otettiin runsaasti kantaa tutkintojen viitekehyksen laajentamiseen osaamisen viitekehyyksi. Osa lausunnonantajista kiirehti osaamisen viitekehyksen valmistelua erityisesti korkeakoulutettujen erityispätevyyksien osalta, osa taas katsoi, että viitekehyksen laajentaminen vaatii vielä aikaa ja harkintaa.

Opetushallitus edellytti riittävien taloudellisten resurssien varaamista hallinnollisen työn lisääntymiseen Opetushallituksessa. Muutama korkeakoulu kiinnitti huomiota myös korkeakouluille suunnattujen voimavarojen tarpeeseen. Valtiovarainministeriö edellytti launnossaan viitekehyksen edellyttämien tehtävien hoitamista olemassa olevien määrärahojen puitteissa.

Lausunnoissa esitetyt huomiot on otettu mahdollisuuksien mukaan huomioon esityksen valmistelussa.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 Lakiehdotusten perustelut

1 §. Lain tarkoitus. Pykälässä säädettäisiin tiivistetysti lain tarkoituksesta. Lain tarkoitamalla tutkintojen ja muun osaamisen viitekehyksellä pyrittäisiin osaltaan parantamaan suomalaisen tutkintojärjestelmän toimivuutta ja selkeyttä, helpottamaan tutkintojen ja muun osaamisen kansallista ja kansainvälistä vertailtavuutta sekä edistämään kansallista ja kansainvälistä liikkuvuutta.

2 §. Lain soveltamisala. Ehdotettua lakia sovellettaisiin 1 momentin mukaan sekä opetus- ja kulttuuriministeriön että muiden hallinnonalojen lainsäädännössä säädettyihin tutkintoihin ja oppimääriin.

Pykälässä lueteltujen säädösten mukaisia tutkintoja ja oppimääriä ovat perusopetuslaissa tarkoitettu perusopetuksen oppimäärä, lukiolaissa tarkoitetut lukion oppimäärä ja ylioppilastutkinto, ammatillisesta koulutuksesta annetussa laissa ja ammatillisesta aikuiskoulutuksesta annetussa laissa tarkoitettut ammatilliset perustutkinnot, ammatillisesta aikuiskoulutuksesta annetun lain mukaiset ammattitutkinnot ja erikoisammattitutkinnot, ammattikorkeakoulututkinnot ja ylemmät ammattikorkeakoulututkinnot, yliopistolaisissa tarkoitetut alemmat ja ylemmät korkeakoulututkinnot sekä tieteelliset, taiteelliset ja ammatilliset jatkotutkinnot, Maanpuolustuskorkeakoulusta annetussa laissa tarkoitettut sotatieteiden kandidaatin, sotatieteiden maisterin ja sotatieteiden tohtorin tutkinnot sekä yleisesikuntaupseerin tutkinto, Rikosseuraamusalan koulutuskeskuksesta annetussa laissa tarkoitettu vankeinhoitoalan ammatillinen tutkinto, poliisikoulutuksesta annetussa laissa tarkoitettut poliisin perustutkinto, poliisin jatkotutkinto (poliisialipäällystötutkinto) ja poliisipäällystötutkinto sekä Pelastusopistosta annetussa laissa tarkoitettut pelastustoimen ja hätäkeskustoiminnan ammatilliset tutkinnot.

Pykälän 2 momentin mukaan lakia sovellettaisiin lisäksi tutkintoihin rinnastettaviin laajoihin osaamiskokonaisuuksiin, joiden osaamistavoitteista säädetään laissa taikka säädetään tai määrätään lain nojalla ja jotka

ovat kelpoisuus- tai pätevyysvaatimuksena ammatissa tai tehtävässä toimimiseen taikka muutoin liittyvät osaamisen kehittämiseen ja ammattitaidon parantamiseen. Ehdotettavaa lakia sovellettaisiin niin sanottujen säänneltyjen ammattien pätevyysvaatimuksena oleviin opintokokonaisuuksiin. Lakia sovellettaisiin myös sellaisiin vakiintuneisiin ja yleisesti tunnettuihin osaamiskokonaisuuksiin, joiden kautta täydennetään, päivitetään tai laajennetaan aiemmin suoritettua tutkintoa tai muuta osaamista tai jotka valmistavat tutkintoon johtavaan koulutukseen tai työelämään. Tällaisia osaamiskokonaisuuksia ovat esimerkiksi korkeakoulutettujen erityispätevyudet. Pykälän 2 momentin mukaisia osaamiskokonaisuuksia ei ole tarkoitus sijoittaa viitekehukseen heti sen käyttöönoton ensi vaiheessa. Viitekehysten laajentamisen aikataulua on selostettu yksityiskohtaisten perusteluiden luvussa 2.

3 §. Vaativuustasoihin jaottelu. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi, että suomalainen tutkintojen ja muun osaamisen viitekehys rakentuisi eurooppalaisen tutkintojen viitekehysten pohjalle siten, että myös suomalaisessa tutkintojen viitekehyksessä olisi kahdeksan tasoa. Ratkaisulla tavoitellaan läpinäkyvää eurooppalaista vertailtavuutta. Pykälässä ehdotetaan lisäksi säädettäväksi, että lain tarkoittamat tutkinnot ja muut osaamiskokonaisuudet sijoitetaan viitekehysten vaativuustasoille niiden edellyttämän osaamisen perusteella ottaen huomioon eurooppalaisen tutkintojen viitekehysten perustamisesta elinikäisen oppimisen edistämiseksi 23 päivänä huhtikuuta 2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston suositus (2008/C 111/01). Viitekehyksessä kuvattaisiin tutkintojen ja muiden osaamiskokonaisuuksien edellyttämä osaaminen tietoina, taitoina ja pätevyyksinä erottelematta näitä osaamisen eri ulottuvuuksia kuitenkaan toisistaan.

Pykälän 2 momentin mukaan tarkempia säännöksiä 2 §:ssä tarkoitettujen tutkintojen, oppimäärien ja muiden osaamiskokonaisuuksien sijoittumisesta eri vaativuustasoille säädetäisiin valtioneuvoston asetuksella.

4 §. Voimaantulo. Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 2013. Pykälän 2 momentissa on tavanomainen säännös oikeudesta ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin ennen lain voimaantuloa.

2 Tarkemmat säännökset ja määräykset

Lakiehdotuksen 3 §:n 2 momentin mukaan 2 §:ssä tarkoitettujen tutkintojen, oppimäärien ja muiden osaamiskokonaisuuksien sijoittumisesta eri vaativuustasoille säädettäisiin valtioneuvoston asetuksella. Valtioneuvoston asetus on tarkoitus antaa heti, kun esityksen mukainen laki on hyväksytty, ja se tulisi voimaan samanaikaisesti ehdotettavan lain kanssa.

Valtioneuvoston asetukseen sisältyvät vaativuustasojen kuvaukset on tarkoitus rakentaa EQF:n tasokuvausten pohjalle, mutta niitä täsmennettäisiin kansallisista lähtökohdista olemassa olevia tutkintojen osaamistavoitteita ja ammattitaitovaatimuksia hyödyntäen. Tasokuvauksilla kuvattaisiin, mitä tutkinnon suorittanut henkilö tietää, ymmärtää ja pystyy tekemään oppimisprosessin päätyttyä. Tasokuvaukset olisivat yleisiä, jotta niiden yhteys EQF:n tasoihin olisi selkeä ja jotta ne olisivat sovellettavissa eri koulutusasteiden ja eri hallinnonalojen tutkintoihin. Pääsääntöisesti osaaminen kasvaisi alemmalta tasolta ylemmälle siirryttäessä. Joidenkin osaamisen ulottuvuuksissa vaativuus voisi kuitenkin tietyn tason jälkeen pysyä samana.

Valtioneuvoston asetuksella on ensi vaiheessa tarkoitus säätää ainoastaan lain soveltamisalaan kuuluvien tutkintojen ja oppimäärien sijoittumisesta viitekehysten eri vaativuustasoille. Tutkintojen viitekehystä on kuitenkin tarkoitus lähivuosina laajentaa osaamisen viitekehyyksiä siten, että siihen otetaan mukaan myös muita tutkintoihin rinnastettavia laajoja osaamiskokonaisuuksia. Tarkoituksena on jatkossa sijoittaa viitekehyyseen sellaisia laajoja osaamiskokonaisuuksia, joiden osaamistavoitteista säädetään laissa tai asetuksessa taikka määrätään lain nojalla, esimerkiksi korkeakoulutettujen erikoistumiskoulutuksia, erilaisia kelpoisuus- ja pätevyysvaatimuksiin liittyviä osaamiskokonai-

suuksia taikka muutoin osaamisen kehittämiseen ja ammattitaidon parantamiseen tähtäviä osaamiskokonaisuuksia. Opetus- ja kulttuuriministeriön on tarkoitus käynnistää selvitys näiden osaamiskokonaisuuksien määrittämiseksi ehdotetun lain voimaantulon jälkeen.

Lakiehdotuksen 3 §:n 2 momentin nojalla annettavassa valtioneuvoston asetuksessa lain tarkoittamat tutkinnot ja oppimäärät on tarkoitus sijoittaa niiden edellyttämän osaamisen perusteella siten, että vaikka tutkinnossa olisi elementtejä useilta viitekehysten vaativuustasoilta, se sijoitetaan sille tasolle, johon se kokonaisuutena parhaiten sopii. Tutkinnot ja oppimäärät on tarkoitus sijoittaa viitekehyyseen lähtökohtaisesti siten, että samaan tutkintotyyppiin kuuluvat tutkinnot ovat samalla kansallisen viitekehysten tasolla.

Yliopistoissa ja ammattikorkeakouluissa suoritettavat tutkinnot on tarkoitus sijoittaa viitekehyyseen Bolognan prosessissa vakiintuneen sykliajattelun mukaisesti siten, että ensimmäiseen sykliin kuuluvat alemmat korkeakoulututkinnot ja ammattikorkeakoulututkinnot (taso 6), toiseen sykliin ylemmät korkeakoulututkinnot ja ylemmät ammattikorkeakoulututkinnot (taso 7) ja kolmanteen sykliin tieteelliset, taiteelliset ja ammatilliset jatkotutkinnot niihin sisältyvine erikoistumiskoulutuksineen (taso 8).

Ammatilliset perustutkinnot ja ammattitutkinnot sijoittuisivat tasolle 4 ja erikoisammattitutkinnot tasolle 5. Yksittäiset ammatilliset tutkinnot voisivat erityisistä syistä sijoittua tutkintotyyppin perustasoa ylemmälle tasolle.

Tutkintojen ja muun osaamisen viitekehys ja sen vaativuustasojen kuvaukset voisivat jatkossa soveltuvin osin ohjata ammatillisten tutkintojen perusteiden laatimista. Uudistettaessa olemassa olevia ammatillisia tutkintoja ne sijoittuisivat tutkintotyyppin vaativuustasolle. Myös uudet ammatilliset tutkinnot sijoittuisivat tutkintotyyppin mukaiselle vaativuustasolle.

Ylioppilastutkinto ja lukion oppimäärä sijoittuisivat samalle tasolle kuin ammatilliset perustutkinnot (taso 4). Tasolle 4 sijoittuisivat myös ne muiden hallinnonalojen tutkinnot, jotka vastaavat osaamistavoitteiltaan

ammattillisia perustutkintoja tai ammattitutkintoja ja tasolle 5 sijoittuisivat ne muiden hallinnonalojen tutkinnot, jotka vastaavat osaamistavoitteiltaan erikoisammattitutkintoja. Perusopetuksen oppimäärä sijoittuisi tasolle 3.

3 Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 2013. Eurooppalaista tut-

kintojen viitekehystä koskevan suosituksen mukaan jäsenmaat kuvailevat vuoteen 2010 mennessä vastaavuudet kansallisten tutkintojärjestelmiensä ja eurooppalaisen tutkintojen viitekehyksen välillä taikka kehittävät kansallisia tutkintojen viitekehyksiä kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

tutkintojen ja muun osaamisen viitekehystä

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Lain tarkoitus

Tämän lain tarkoituksena on parantaa suomalaisen tutkintojärjestelmän toimivuutta ja selkeyttä, tukea elinikäistä oppimista ja aikaisemmin hankitun osaamisen tunnustamista, helpottaa tutkintojen ja muun osaamisen kansallista ja kansainvälistä vertailtavuutta sekä edistää kansallista ja kansainvälistä liikkuvuutta.

2 §

Lain soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan tutkintoihin ja oppimääriin, joista säädetään seuraavissa laeissa ja niiden nojalla annetuissa asetuksissa:

- 1) perusopetuslaki (628/1998);
- 2) lukiolaki (629/1998);
- 3) laki ammatillisesta koulutuksesta (630/1998);
- 4) laki ammatillisesta aikuiskoulutuksesta (631/1998);
- 5) ammattikorkeakoululaki (351/2003);
- 6) yliopistolaki (558/2009);
- 7) laki Maanpuolustuskorkeakoulusta (1121/2008);
- 8) laki Rikosseuraamusalan koulutuskeskuksesta (1316/2006);
- 9) laki poliisikoulutuksesta (68/2005);

10) laki Pelastusopistosta (607/2006).

Tätä lakia sovelletaan myös tutkintoihin rinnastettaviin laajoihin osaamiskokonaisuuksiin, joiden osaamistavoitteista säädetään laissa taikka säädetään tai määrätään lain nojalla ja jotka ovat kelpoisuus- tai pätevyysvaatimuksena ammatissa tai tehtävässä toimimiseen taikka muutoin liittyvät osaamisen kehittämiseen tai ammattitaidon parantamiseen.

3 §

Vaativuustasoihin jaottelu

Tässä laissa tarkoitetut tutkinnot, oppimäärät ja muut laajat osaamiskokonaisuudet jaotellaan niiden edellyttämän osaamisen perusteella kahdeksaan vaativuustasoon (tutkintojen ja muun osaamisen viitekehys) ottaen huomioon eurooppalaisen tutkintojen viitekehysten perustamisesta elinikäisen oppimisen edistämiseksi 23 päivänä huhtikuuta 2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston suositus (2008/C 111/01).

Tarkempia säännöksiä 2 §:ssä tarkoitettujen tutkintojen, oppimäärien ja muiden laajojen osaamiskokonaisuuksien sijoittumisesta eri vaativuustasoille annetaan valtioneuvoston asetuksella.

4 §

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä
lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20.....

Helsingissä 3 päivänä toukokuuta 2012

Pääministeri

JYRKI KATAINEN

Opetusministeri *Jukka Gustafsson*

Liite
Asetusluonnos

Valtioneuvoston asetus

tutkintojen viitekehystä

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty opetus- ja kulttuuriministeriön esittelystä, säädetään tutkintojen ja muun osaamisen viitekehystä annetun lain (/) 3 §:n nojalla:

1 §

Tutkintojen ja muun osaamisen viitekehystä annetussa laissa (/) tarkoitetun tutkintojen ja muun osaamisen viitekehysten vaativuustasot kuvataan sekä laissa tarkoitetut tutkinnot ja oppimäärät sijoitetaan viitekehysten eri tasoille tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 §

Tämä asetus tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Helsingissä 3 päivänä toukokuuta 2012

Opetusministeri *Jukka Gustafsson*

Esittelijä

Liite

Tutkintojen ja muun osaamisen viitekehyksen vaativuustasot sekä tutkintojen ja oppimäärien sijoittuminen eri vaativuustasoille

Kansallinen vaativuustaso / eurooppalaisen tutkintojen viitekehyksen taso	Tutkinnot ja oppimäärät
<p>Taso 1</p> <p>Hallitsee yleistiedot ja perustaidot, joita vaaditaan opiskelua varten sekä yksinkertaisten tehtävien suorittamiseksi selkeässä toimintaympäristössä suoran valvonnan alaisena.</p> <p>Ottaa ohjattuna vastuuta oppimisestaan. Osaa viestiä suullisesti ja vastaa yksinkertaiseen kirjalliseen viestintään omalla äidinkielellään.</p>	
<p>Taso 2</p> <p>Hallitsee oman alansa perustiedot sekä kognitiiviset ja käytännön perustaidot, joita vaaditaan, jotta pystyy hyödyntämään näitä tietoja tehtävien suorittamiseksi ja rutiinomaisten ongelmien ratkaisemiseksi. Noudattaa yksinkertaisia sääntöjä ja käyttää tavanomaisia välineitä ja työkaluja jonkin verran itsenäisyyttä vaativassa valvotussa toimintaympäristössä.</p> <p>Kantaa vastuuta ja toimii oma-aloitteisesti.</p> <p>Ottaa vastuuta oppimisestaan. Osaa viestiä suullisesti ja tuottaa tavanomaisia tekstiä äidinkielellään. Lisäksi peruskielitaito jossakin muussa kielessä. Osaa toimia tutussa opiskeluyhteisössä. Valmius kestävän kehityksen mukaiseen toimintaan.</p>	
<p>Taso 3</p> <p>Hallitsee oman työ- tai opinto-alansa tietoperustan, periaatteet, prosessit ja yleiset käsitteet sekä tietyt kognitiiviset ja käytännön taidot, joita vaaditaan tehtävien suorittamiseen ja ongelmien ratkaisemiseen. Valitsee ja soveltaa perusmenetelmiä, -työkaluja, -materiaaleja ja -informaatiota. Mukauttaa toimintansa olosuhteisiin ja toimintaympäristöön ratkaistessaan ongelmia.</p>	Perusopetuksen oppimäärä

<p>Vastaa omien tehtäviensä loppuun suorittamisesta ja toimii turvallisesti työ- tai opiskeluyhteisössä. Valmiudet toimia tehtävissään aloitteellisesti ja vastuullisesti. Ymmärtää työelämän ja yritystoiminnan merkityksen yksilölle ja yhteiskunnalle. Arvioi omaa osaamistaan sekä työhön tai opiskeluun liittyviä toimia, taitoja ja valintoja.</p> <p>Valmius jatkuvaan oppimiseen. Osaa viestiä monimuotoisesti ja vuorovaikutteisesti eri tilanteissa ja tuottaa monipuolisia tekstejä äidinkielellään. Osaa toimia tutussa opiskelu- ja työyhteisössä. Valmius kansainväliseen viestintään ja vuorovaikutukseen toisella kotimaisella ja ainakin yhdellä vieraalla kielellä. Valmius kestävän kehityksen mukaiseen toimintaan.</p>	
<p>Taso 4</p> <p>Hallitsee oman alansa tietoperustan laajoissa asiayhteyksissä sekä tietyt kognitiiviset ja käytännön taidot sekä ilmaisukyvyyn ja pystyy hyödyntämään näitä tietoja ja taitoja ratkaistaessa oman alan erityisongelmia ja suorittaessaan alan tehtäviä. Työskentelee itsenäisesti yleensä ennustettavissa, mutta mahdollisesti muuttuvissa toimintaympäristöissä.</p> <p>Vastaa omien tehtäviensä loppuun suorittamisesta sekä toimii turvallisesti ja vastuullisesti työyhteisössä. Kykenee taloudelliseen, tulokselliseen ja suunnitelmalliseen toimintaan ja töiden järjestelyyn. Kykenee valvomaan muiden suorittamia rutiinitehtäviä. Valmiudet toimia yrittäjämäisesti toisen palveluksessa tai alan itsenäisenä yrittäjänä. Arvioi omaa osaamistaan ja parantaa työhön tai opintoihin liittyviä toimia. Kehittää itseään ja työtään.</p> <p>Valmius jatkuvaan oppimiseen. Osaa viestiä monimuotoisesti ja vuorovaikutteisesti eri tilanteissa ja tuottaa monipuolisia, myös alaan liittyviä, tekstejä äidinkielellään. Osaa toimia erilaisten ihmisten kanssa opiskelu- ja työyhteisössä sekä muissa ryhmissä ja verkostoissa eettisten periaatteiden mukaisesti. Selviytyy kansainvälisestä viestinnästä ja vuorovaikutuksesta toisella kotimaisella ja ainakin yhdellä vieraalla kielellä. Noudattaa kestävän</p>	<p>Lukion oppimäärä ja ylioppilastutkinto</p> <p>Ammatilliset perustutkinnot</p> <p>Ammattitutkinnot</p> <p>Vankeinhoidon perustutkinto</p> <p>Poliisin perustutkinto</p> <p>Pelastajatutkinto</p> <p>Hätäkeskuspäivystäjätutkinto</p>

<p>kehityksen mukaisia työ- ja toimintatapoja.</p> <p>Taso 5</p> <p>Hallitsee oman alansa laaja-alaisen ja/tai erikoistuneen tietoperustan sekä kognitiiviset ja käytännön taidot sekä ilmaisukyvyyn ja pystyy hyödyntämään näitä tietoja ja taitoja ratkaistessaan luovasti abstrakteja ongelmia ja suorittaessaan alan tehtäviä. Ymmärtää ammatillisten tehtäväalueiden sekä alan ja eri alojen rajapinnat.</p> <p>Kykenee johtamaan ja valvomaan toimintaympäristöjä, jotka muuttuvat ennakoimattomasti. Kykenee valvomaan muiden suorittamia tehtäviä. Hyvä valmius toimia alan itsenäisenä yrittäjänä. Arvioi ja kehittää omia ja muiden suorituksia ja työtä.</p> <p>Valmius jatkuvaan oppimiseen. Osaa viestiä suullisesti ja kirjallisesti sekä alan että alan ulkopuoliselle yleisölle äidinkielellään. Osaa toimia erilaisten ihmisten kanssa opiskelu- ja työyhteisössä sekä muissa ryhmissä ja verkostoissa eettisten periaatteiden mukaisesti. Kykenee kansainväliseen viestintään ja vuorovaikutukseen omalla alallaan toisella kotimaisella ja vähintään yhdellä vieraalla kielellä. Noudattaa kestävän kehityksen mukaisia työ- ja toimintatapoja.</p>	<p>Erikoisammattitutkinnot</p> <p>Poliisialipäällystötutkinto</p> <p>Alipäällystötutkinto (pelastusala)</p>
<p>Taso 6</p> <p>Hallitsee laaja-alaiset ja edistyneet oman alansa tiedot, joihin liittyy teorioiden, keskeisten käsitteiden, menetelmien ja periaatteiden kriittinen ymmärtäminen ja arvioiminen. Ymmärtää ammatillisten tehtäväalueiden ja/tai tieteenalojen kattavuuden ja rajat. Hallitsee edistyneet kognitiiviset ja käytännön taidot, jotka osoittavat asioiden hallintaa, kykyä soveltaa ja kykyä luoviin ratkaisuihin ja toteutuksiin, joita vaaditaan erikoistuneella ammatti-, tieteen- tai taiteenalalla monimutkaisten tai ennakoimattomien ongelmien ratkaisemiseksi.</p> <p>Kykenee johtamaan monimutkaisia ammatillisia toimia tai hankkeita tai kykenee työskentelemään itsenäisesti alan asiantuntijatehtävissä. Kykenee päätöksentekoon ennakoimattomissa toimintaympäristöissä. Vähintään perusedellytykset toimia alan itse-</p>	<p>Ammattikorkeakoulututkinnot</p> <p>Alemmat korkeakoulututkinnot</p>

<p>näisenä yrittäjänä. Kykenee vastaamaan oman osaamisensa arvioinnin ja kehittämisen lisäksi yksittäisten henkilöiden ja ryhmien kehityksestä.</p> <p>Valmius jatkuvaan oppimiseen. Osaa viestiä hyvin suullisesti ja kirjallisesti sekä alan että alan ulkopuoliselle yleisölle äidinkielellään. Osaa toimia erilaisten ihmisten kanssa opiskelu- ja työyhteisössä sekä muissa ryhmissä ja verkostoissa huomioiden yhteisölliset ja eettiset näkökulmat. Kykenee itsenäiseen kansainväliseen viestintään ja vuorovaikutukseen toisella kotimaisella ja vähintään yhdellä vieraalla kielellä. Noudattaa kestävän kehityksen mukaisia työ- ja toimintatapoja.</p>	
<p>Taso 7</p> <p>Hallitsee laaja-alaiset ja pitkälle erikoistuneet oman alansa erityisosaamista vastaavat käsitteet, menetelmät ja tiedot, joita käytetään itsenäisen ajattelun ja/tai tutkimuksen perustana. Ymmärtää alan ja eri alojen rajapintojen tietoihin liittyviä kysymyksiä ja tarkastelee niitä ja uutta tietoa kriittisesti. Kykenee ratkaisemaan vaativia ongelmia myös luovin toteutuksin tutkimus- ja/tai innovaatiotoiminnassa, jossa kehitetään uusia tietoja ja menetelyjä sekä sovelletaan ja yhdistetään eri alojen tietoja.</p> <p>Kykenee työskentelemään itsenäisesti alan vaativissa asiantuntijatehtävissä tai yrittäjänä. Kykenee johtamaan ja kehittämään monimutkaisia, ennakoimattomia ja uusia strategisia lähestymistapoja. Kykenee johtamaan asioita ja/tai ihmisiä. Kykenee arvioimaan yksittäisten henkilöiden ja ryhmien toimintaa.</p> <p>Kykenee kartuttamaan oman alansa tietoja ja käytäntöjä ja/tai vastaamaan muiden kehityksestä.</p> <p>Valmius jatkuvaan oppimiseen. Osaa viestiä hyvin suullisesti ja kirjallisesti sekä alan että alan ulkopuoliselle yleisölle äidinkielellään. Osaa toimia erilaisten ihmisten kanssa opiskelu- ja työyhteisössä sekä muissa ryhmissä ja verkostoissa huomioiden yhteisölliset ja eettiset näkökulmat. Kykenee vaatimaan kansainväliseen viestintään ja vuorovaikutukseen</p>	<p>Ylemmät ammattikorkeakoulututkinnot</p> <p>Ylemmät korkeakoulututkinnot</p>

<p>toisella kotimaisella ja vähintään yhdellä vieraalla kielellä. Noudattaa kestävän kehityksen mukaisia työ- ja toimintatapoja.</p>	
<p>Taso 8</p> <p>Hallitsee laajat kokonaisuudet ja asiayhteydet. Hallitsee edistyneimmät ja/tai erikoistuneimmat sekä syvällisimmät tiedot, taidot ja/tai teoriat, jotka sijoittuvat oman alan edistyneimmälle ja /tai erikoistuneimmalle tasolle ja alojen väliselle rajapinnalle. Kykenee luovaan soveltamiseen. Kykenee luomaan uutta tietoa hyvää tieteellistä käytäntöä noudattaen. Kykenee itsenäiseen ja luotettavaan tieteelliseen tai taiteelliseen ja ammatilliseen tutkimustyöhön. Kykenee kehittämään ammatillisia tehtäväalueita ja/tai tieteen- ja/tai taiteen alaa. Kykenee uusien ideoiden, teorioiden, lähestymistapojen tai prosessien kehittämiseen ja soveltamiseen vaativimmissa toimintaympäristöissä.</p> <p>Kykenee työskentelemään itsenäisesti alan vaativimmissa asiantuntijatehtävissä tai yrittäjänä. Kykenee johtamaan asioita ja/tai ihmisiä. Kykenee sellaisten synteysien tekemiseen ja kriittiseen arviointiin, joita vaaditaan monimutkaisten ongelmien ratkaisemiseen tutkimus- ja/tai innovaatiotoiminnassa sekä tietojen tai ammattikäytäntöjen laajentamiseen ja uudelleenmäärittelyyn.</p> <p>Kykenee kartuttamaan oman alansa tietoja ja/tai vastaamaan muiden kehityksestä.</p> <p>Valmius jatkuvaan oppimiseen. Osaa viestiä hyvin suullisesti ja kirjallisesti sekä tiedeyhteisölle että yleisölle oman tutkimusalan ja koko tieteenalan ja/tai ammattialan kysymyksistä äidinkielellään. Osaa toimia erilaisien ihmisten kanssa opiskelu- ja työyhteisössä sekä muissa ryhmissä ja verkostoissa huomioiden yhteisölliset ja eettiset näkökulmat. Kykenee vaatimaan kansainväliseen viestintään ja vuorovaikutukseen toisella kotimaisella ja vähintään yhdellä vieraalla kielellä. Noudattaa kestävän kehityksen mukaisia työ- ja toimintatapoja.</p>	<p>Yliopistojen tieteelliset ja taiteelliset jatko-tutkinnot (lisenssiaatin tutkinnot ja tohtorin tutkinnot)</p> <p>Yliopistojen ammatilliset jatkotutkinnot (erikoislääkärin tutkinto, erikoishammaslääkärin tutkinto ja erikoiseläinlääkärin tutkinto)</p> <p>Yleisesikuntaupseerin tutkinto</p>